

13000386 List učenika OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod GODINA L., BR. 50, VELJAČA 2009.

METEOR

50. ROĐENDAN METEORA

UČIMO LI SAMO ZA OCJENU?

O LJUBOMORI

KOŠARKAŠI TREĆI U HRVATSKOJ

ISSN 1332 8875

Vedra i sve brojnija novinarska družina

Hej, vršnjaci!

Stigao nam je još jedan broj Meteora, ali ovoga puta posebno izdanje. 50. mu je rođendan. U ovom broju ponovno ćete se susresti s našim prošlogodišnjim gostom BB Vedranom. Sada nas zanima je li potrošio milijunčić, a i koga ljubi?

Ugostili smo pisce: Branku Primorac, Dubravka Jelačića-Bužimskog i Sanju Polak. Susreli smo se i s našim učenicama, ali onima koje su sjedile u našim klupama prije desetak godina. Marija Vonić postala je ugledna slikarica, a Sonja Šimunović najmlađa saborska zastupnica. Našim djelatnicama škole, defektologinji Ljiljani Plavotić i knjižničarki Dinki Kovačević, nikad dosta školovanja.

Pročitajte kako se još može školovati nakon fakulteta. A kad smo već kod škole, Jake iz Australije bio je naš gost na nastavi i pričao je o razlici u školovanju između Australije i Hrvatske. Netko bi rekao da u našoj školi nema humanosti. Vjerovali ili ne, nastavnik Novosel 40 puta je darovao krv?! Pljesak za njega!

Eto, čitajte i uživajte!

Ružica Vrbat, 8.e

Kazalo

Škola - korak dalje	3-7
Naši uspjesi	8-9
Školska razglednica	10-12
Eko, eko	13
Osmišljena brbljaonica	14-15
Susreti koji se pamte	16
Jezik roda moga	17
Gradska zbivanja	18
Nagrađeni slikopisi	19
Cure iz naših klupa	20-21
50. rođendan Meteora	22-23
Cjeloživotno učenje	24
Računalni svijet	25
Tragom svjetla	26
Seniorska zvijezda Meteora	27
Sa psihologinjom	28-29
Pedagoški kutak	30
Humanost na djelu	31
Olovkom i kistom	32-34
Zanimljivosti	35-36
Gosti Meteora	37
Kutak za smijeh	38-39
Šport	40
Zabavne stranice	41-42
Stripovi	43-44

METEOR

List učenika

OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod

Adresa uredništva

METEOR, Mihanovićeva 35

35000 Slavonski Brod

Tel./Fax: 035 - 44 45 01

e-mail: os-a.mihanovic@skole.t-com.hr

Nakladnik

OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod

Za nakladnika

Marija Katalinić, ravnateljica

Odgovorne urednice

Antonija Martić, Marija Sučević

Glavna urednica

Marija Katalinić

Naklada

600 primjeraka

UREDNIŠTVO

Ružica Vrbat, Anđela Mrvelj, Marija Blažević

Maša Matić, Željka Wächter, Ilijano Vrbat

Tihana Blažević, Andrea Opačak, Gabrijela Arelić

Magdalena Ivanko

UČITELJI SURADNICI

Ljiljana Plavotić, Anka Vuletić, Ivana Matić,

Marija Prša, Blaž Šokčević, Ivan Baričević,

Ankica Matasović, Velimir Kljajić

Fotografija na naslovnici

Danijel Soldo

AUTOR-Studio za grafički dizajn

Učimo li samo zbog ocjena

Što nas motivira za učenje? Samo dobre ocjene?! Koliko puta su nam učitelji pojašnjavali kako smo napisali test, a mi bismo samo viknuli: **Podijelite već jednom te testove! Zanima nas koliko smo dobili!**

Proveli smo anketu među učenicima naše škole. Budući da je bila anonimna, možete vjerovati u vjerodostojnost rezultata.

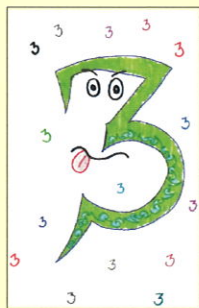
Čemu služe ocjene?

Većina učenika misli da ocjene služe kao obavijest o razini znanja te kako bi roditelji saznali radimo li mi pošteno naš učenički posao. Dio je uvjeren da su nam ocjene povratna informacija kako bi ukonili teškoće i nedostatke u našem napredovanju. Samo dvoje učenika misli da su ocjene sredstvo discipliniranja. Možda je to tako zato što su mogli zaokružiti tek dva od nekoliko ponuđenih odgovora. Ili smo svi zlatna dobra dječica?!

Jesu li ocjene bolje iz pisanih ili iz usmenih provjera?

Bolje ocjene dobivamo kad nas se usmeno provjerava. Neki učitelji ipak tada pomažu potpitanjima, mimikom, gestama (namjerno ili nesvjesno, hm?). Nedostatak u usmenom odgovaranju je što imamo daleko manje vremena za reakciju. Isto tako, nema onoga da preskočiš pitanje pa se naknadno sjetiš odgovora (uz pomoć knjige pod klupom) i dopišeš ga. Nekolicina navodi i svoju slabiju sposobnost prilikom usmenog izražavanja. Znete onu: *Ma znam ja to, samo ne znam kako bih to rekao!* Mora da su na to mislili.

Manjina misli da bolju ocjenu dobiju iz pisanih provjera, jer imaju dovoljno vremena za razmišljanje, mogu prepisivati. Ne smije se to, kršite Kućni red škole. Kao nedostatak pri pisanju testova neki navode blokadu misli, tremu.

Tko daje više ocjene?

Anketa je pokazala da više ocjene daju stariji učitelji te muškarci, a mlađi učitelji, a ponajviše žene su „škrti“ na ocjenama. Nisu ti učitelji dobro shvatili onu biblijsku poruku da se je blago siromasima...

Trebaju li učitelji sve učenike ocjenjivati po jednakom kriteriju?

Navest ću nekoliko izjava:

- * Djeci bez roditelja, siromašnjima, bolesnima treba potpora i ljubav. Ne smeta mi kad neki učitelji njima malo popuste pri ocjenjivanju. I mi bismo im trebali pomoći i biti uz njih, a ne samo učitelji.
- * Ne. Neka djeca nemaju roditelja da im objasne kad ne znaju neki zadatak.

* Da. Ne bi bilo pošteno prema ostalima. Ako nešto ne znaju, mogli bi malo više raditi s njima.

* Da. Nepošteno je prema nekima biti blaži. Svi smo pred zakonom jednaki!

* Ne. Neka djeca žive u domu, nekima se roditelji stalno svađaju i nasilni su. Tko bi tada učio?

* Ne. Bolesni ne mogu dovoljno učiti zbog bolesti. Siromašni možda nemaju dovoljno da plate struju pa loše čitaju.

* Ne. Bolesnima ne mogu prijatelji objasniti podjednako dobro kao učitelj, stoga bi prema onima koji propuste neki dio gradiva trebali biti blaži.

Biste li učili da nema ocjenjivanja?

Nećete vjerovati, ali 11 učenika je reklo da bi učili! Nemoguće. Još uvijek mislim da možda nisam dobro prebrojala odgovore. Evo njihovih bisera:

* Učio bih da ne bih završio u Komunalcu.

* Morala bih. Mama bi me natjerala.

* Da, da budem pametan starac.

* Bih zbog toga što bez znanja i truda ne mogu biti jednom netko bitan!

Jedan je pametan čovjek napisao da je naše znanje ono to ostane kad zaboravimo sve što smo naučili. Uh, odmah bih se uhvatila za glavu! Zato valjda i govore da se čitav život uči. Jedino što mene tješi je to da ni naši učitelji vjerojatno ne bi onda zasjali na provjeri svega onoga nekad učenoga.

Andela Mrvelj, 8.e

Iz učiteljskoga kuta

Ocjena ne bi smjela biti cilj učenja

Ocjene služe učitelju da utvrdi razinu usvojenosti znanja i vještina razreda, a pojedincu da vidi koje nedostatke treba ukloniti i koja su mu jača područja. Na ocjene utječe predznanje, ali i sposobnost učenika da koncentrirano radi s ili bez tuđe pomoći. Iz usmenih provjera je ocjena bolja jer zbog izravnog kontakta s učiteljem po našem izrazu lica učenici mogu procijeniti koliko su blizu točnog odgovora. Učitelji pomažu potpitanjima, ako se učenici nečega ne mogu sjetiti, stoga je lakše dobiti dobru ocjenu. Mnogo učenika uči samo za ocjenu i to osjećaju kao kaznu, što je jako žalosno. Tek kada budu svjesno i samovoljno učili, istraživali te pisali zadaću da bi proširili svoje spoznaje i razvijali različite vještine, tada će ocjena biti pravi rezultat rada.

Nevenka Samac,
učiteljica engleskoga jezika

Slavica Eilmes- Kaja

Početak bi mogli vratiti u 1955.godinu kada je Slavica bila učenica naše škole. Upravo je stoga htjela u našoj školi pokazati što danas radi te dio radova i svog iskustva darovati nama. Kao slikarski terapeut danas pomaže onima koji svoju traumu ne mogu izraziti riječima. Dio svoga znanja htjela je prenijeti učiteljima i učenicima škole u kojoj je prvi put sjela u školske klupe.

Kolažem u svijet različitih veličina, boja i oblika

Radionica za učitelje razredne nastave uvela ih je u neobičnu tehniku izrade kolaža sa starim papirom, kojom je otkrila svoju ekološku osviještenost.

Dojmovi učitelja najbolje oslikavaju, što se, uz savladavanje same tehnike, događalo u radionici.

* Iako sam bila umorna i mislila da ćemo samo promatrati, slušati i sjediti po strani, početna bezvoljnost, brzo je nestala. Nakon nekoliko prvih vježbica, svi smo se pomalo počeli smiješiti i uživati u radu. Trganje papira i lijepljenje kolaža po mašti pobudilo je u svakom od nas uspavanog kreativca.

* U radionici sam se osjećala lijepo. Sviđa mi se voditeljica, jer je spontana, simpatična i vrlo susretljiva. Voljela bih da sve više bude ovakvih susreta i druženja, jer tako postajemo bliskiji i više upoznajemo jedni druge.

* Stigla sam umorna i prehladna na radionicu. Odlazim vedra, osvežena, kao s neke edukativno-kreativne terapije. Želim ovakve doživljaje u našoj školi što češće!!

Cvjetna livada i šareni svijet dubina

S učenicima prvih i drugih razreda slikarica je provela radionicu „Cvjetna livada“, dok su učenici trećih i četvrtih razreda radili u radionici „Šareni svijet dubina“.

Čudesna kombinacija kolaža i slikanja bojom

S njima su bili i stariji učenici likovne družine naše škole koji su zapisali svoje dojmove.

Projekt u kojem se svojoj školi vratila slikarica Slavica Eilmes-Kaja

Kolaži unutarnjih pejzaža

Ružica - Ovu radionicu doživjela sam kao izražavanje misli i osjećaja. Na ovaj način svatko može pokazati svoju kreativnost. Ovako svatko u sebi pronalazi nekakvu dobru stranu u kojoj pokazuje svoje umijeće na neodređen način izrade kolaža.

Osmijesi govore više od riječi

Marija Pravi je užitek raditi nešto kreativno. Radovi su lijepi, zaista i ne mogu izdvojiti onaj naj, naj. Opet bih to ponovila. Doživjela sam to kao nekakvu kreativnu zabavu. Kroz slike se moglo izraziti sve što osjećamo.

Plovili su zajedno šarenim svijetom dubina

U okviru projekta otvorena je Kajina izložba u prostorima naše i slikaričine škole, pod nazivom „Kolaži unutarnjih pejzaža“ za koje je ravnatelj brodske Galerije umjetnina, Branimir Pešut rekao: „Tek pomnim promatranjem slike stižemo do usamljenih ograda i vrhova jednog neobičnog napuštenog i utihlog svijeta, idealnog počivališta snova“. Na otvorenju izložbe Kaja je rekla, kako je slikanje način da se čovjek upozna bez mnogo riječi. Unutarnja tegoba, slikanjem postane vidljiva, a kroz sliku se ponovno traži način kako je se riješiti. Najveći uspjeh, joj je kada sretne depresivnu osobu, a poslije terapije, s osmijehom na licu.

Najljepši školski tjedan

Najljepši školski tjedan, većini učenika trećih razreda, bio je onaj, od 3. do 8. ožujka 2008.godine. U tom tjednu boravili su i učili u Odmaralištu „Merkur“ u Orahovici, gdje se već dugi niz godina organizirana Škola u prirodi.

Dan bi započeo jutarnjom tjelovježbom, kojoj je prethodilo spremanje soba. Nakon doručka išli smo na plivanje. Prema vještini plivanja bili smo raspoređeni u tri skupine: Ribice, Školjčice i Zvezdice.

Škola plivanja, najzabavniji dio učenja

Pripremali smo literarne večeri i igre znanja, uvečavali plesne i glazbene točke kojima smo na završnoj večeri predstavljali svoje razrede. U ovoj školi ni ručak nije bio kao onaj kod kuće. Sve nas je zabavljao kuhar kojeg smo prozvali „Ptičica“. Upoznali smo: Orahovicu, Ružicu grad, Našice, a jedan dan išli smo na izlet u Osijek, Kopački rit i Eko-etno gospodarstvo Orlov put.

Misteri i missice

U večernjim satima smjenjivale su se različite aktivnosti: ples, igra milijunaš, noćno kupanje, izbor za miss i mistera odmarališta i kvizovi znanja na kojima smo provjeravali što smo taj dan naučili. Iako smo poželjeli roditelje, bilo nam je žao što je ovaj tjedan nekako prebrzo završio. Učitelji su nas tješili da ćemo se opet slično družiti na ljetnoj školi u Starom Gradu na otoku Hvaru.

Gabrijela Arelić, 4.b

Roditelji - suradnici u nastavi

U suvremenoj nastavi roditelj postaje aktivni sudionik u nastavnom procesu. Donosimo iskustva Nataše Vojtkuf.

Nema zabušavanja, svi radimo

Potaknuta idejama i ohrabrena pozitivnim iskustvom pojedinih učiteljica s edukacije „Korak po korak“, ove školske godine sam odlučila promijeniti pristup radu i način izvođenja nastave. Pri tome prvenstveno mislim na roditelje učenika, od kojih čini mi se, očekujemo da aktivno sudjeluju u nastavnom procesu a istovremeno ne činimo dovoljno da bude drugačije. Prvi zajednički susret učenika i roditelja bio je na roditeljskom sastanku početkom školske godine.

Roditeljski sastanak je dobio novu svrhu: druženje, zbližavanje i upoznavanje. Nakon toga sam ih pozvala na sat LK gdje su mame aktivno i ravnopravno sudjelovale u nastavi, a zadivljeni dječji pogledi govorili su više od riječi. Dva školska sata su proletjela. Sretni i zadovoljni čekali smo sljedeći susret. Došao je Dan jabuka. Mame su se odazvale u većem broju i cijeli dan smo proveli zajedno. Djeca su oduševljeno učila uz kušanje savijače koju su sami napravili. Motivirani i sretni naučili su o jabukama više nego što sam očekivala. Na kraju, Božić i izrada ukrasa. Broj prisutnih bio je veći nego ikada: tete, braća, sestre... žamor i smijeh. Toplina u očima je naknada za sve što nam ponekad oduzima vrijeme.

A što su rekli učenici...

U razredu smo ove godine održali nekoliko kreativnih radionica s roditeljima. Meni se najviše svidjela božićna radionica na kojoj smo izrađivali ukrase za božićnu jelku. Bili su prisutni moja mama, tata i brat. Odlično sam se provela, a i lijepo stvari sam napravila. Kad god pričam svojoj prijateljici Andreji o našim radionicama ona se divi jer nikada nije imala sličnu radionicu. E, zato sam ponosna na sebe, moj razred i učiteljicu.

LUCIJA STANIĆ, 4.e

Otkako je počeo četvrti razred u školi smo proveli nekoliko različitih radionica. U svim radionicama su sudjelovali i roditelji. Izrađivali smo skulpture, pravili smo savijaču od jabuka i božićne ukrase. Učiteljica je pozvala i učenike na jedan roditeljski sastanak da se bolje upoznamo. Najbolje mi je bilo kada smo pravili savijače i učili nešto novo o jabukama.

MARTINA MARUŠIĆ, 4.e

Na nastavu pješice...

Posebno me razveselio ovogodišnji izlet na Poloj kao terenska nastava. Iako smo išli pješice, vrijeme je brzo proletjelo i na kraju se isplatilo. Kada smo došli na Poloj, zauzeli smo svoja mjesta i napravili mali predah. Smjestili smo se po razredima i uskoro je počela nastava koja, na svu sreću, nije dugo trajala, ali je bila neobična i zabavna. Poslije nastave smo igrali graničara protiv ostalih petih razreda.

Pobjedili smo sve, osim 5.e, koji je na kraju osvojio prvo mjesto. No nije bila važna pobjeda nego da se dobro zabavljamo. Nakon graničara špricali smo se vodom jer je bilo jako vruće. Na povratku kući na licima učenika je bila sreća, ali i razočaranje što nije duže trajalo. Nadam se da će biti više takve nastave u prirodi.

Ana Kujundžić, 5.d

Na satu hrvatskog jezika

Fizika u prirodi

Brzo izmjeri da nam ne pobjegne

U trenucima predaha

Susret malih i velikih novinara

Mali novinari posjetili su 17. studenog 2008. redakciju Posavske Hrvatske

Dugo smo iščekivali posjet redakciji Posavske Hrvatske, ali isplatilo se čekati. Upoznali su **novinarke** Mariju Kovačević, Mariju Ravlić, Dunju Vanić i Karolinu Bognar. Za taj susret pripremili smo brojna pitanja na koja su nam novinarke ljubazno odgovarale. Neka pitanja su iznenadila i same novinare, jer nismo se sramili ništa pitati. Pišu li uvijek istinu, izlažu li se opasnosti u svom poslu, kako usklađuju obiteljske i

poslovne obveze, ljute li se na urednicu kada im ispravi tekst, jesu li kada ljubomorni na drugog kolegu, jesu li potpisali tuđi tekst, jesu li se kada zaljubili u kolegu novinara, samo su neka pitanja kojima smo ih zasuli. Na kraju smo razgovarali i s

U društvu s novinarkom

urednicom Anom Adrović koja se odlično snalazila u odgovorima, ali i ona je nas neočekivano izrešetala pitanjima, pa se nismo iznenadili kada nam je rekla da je profesorica hrvatskog jezika. Najviše smo se zadržali kod stola **foto-reportera** Darka Jankovića koji nam je pokazao koliko fotografija snimi da bi u novinama bila objavljena samo jedna. Pokazao je i kako se obrađuju fotografije, pa je i nas malo dotjerao kako bi izgledali super u novinama. Za svoj posao zainteresirao nas je i **grafički urednik** Mato Klarić, a naša voditeljica nam je otkrila da je on i strip-crtač pa nam je iz ladice izvukao neke svoje crteže. Fantastični su! Pokazao nam je kako će tekstovi i fotografije izgledati na stranicama novina, pa smo bili prvi koji su znali što će biti na nekim stranicama Posavske Hrvatske taj tjedan. Na poklon smo dobili zadnji broj Posavske Hrvatske i obećanje da će i naš posjet biti zabilježen u novinama. Na žalost, to se nije dogodilo, pa izgleda da novinari i ne govore uvijek istinu kako su tvrdili.

Magdalena Ivanko, 4.b

Borna, majstore!

Što se krije iza zatvorenih vrata učionica?

Sat neodgoja

Sat neodgoja, a dečki brinu o smeću

Najotkačeniji i najopušteniji sat hrvatskoga jezika svakako je sat neodgoja. Nastao je nakon čitanja ulomka iz knjige Sanje Pilić *Mrvice iz dnevnog boravka*. U toj šašavoj obitelji četvrtkom je bio dan neodgoja - nisu morali ni prati zube, ni spremati svoje stvari, jeli su nezdravu hranu... *Hoćete sat neodgoja? Smjet ćete piti, jesti, sjediti kako želite, ali uz radnu atmosferu. Zaslužite ga savršenom disciplinom!* ponudila nam je učiteljica Marija Sučević. A ti luuuudniceeee! Kakvim se onda kreativcima pokažemo pogledajte na fotografijama. Sad se više nećete šokirati tim prizorom ako budete nekim povodom pod satom neodgoja ušli u šeste razrede.

Laura Sekulić, 6. c

Stolicama na stolove

Od ove godine Vijeće učenika I mi imamo pravo glasa

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa donijelo je novi zakon prema kojemu svaka škola osniva Vijeće učenika. Krajem prvog obrazovnog razdoblja je i naša škola krenula s osnivanjem.

Svaki je razred birao svoga predstavnika. Birani su učenici s određenim osobinama kojima promiču toleranciju i pravednost. Učenik za koga su ostali učenici iz razreda istaknuli da ima najizraženije te osobine je izabran za predstavnika svoga razreda u Vijeća učenika. S razočaranjem moramo konstatirati da u nekim razredima učenici nisu znali koga bi izabrali jer nije bilo učenika koji se ističe takvim osobinama. Ipak su na kraju dobre osobine učenika izašle na vidjelo i svi su razredi izabrali svoga predstavnika, stoga Vijeće učenika broji 40 članova. Nakon što su izabrani predstavnici svih razreda, 18. prosinca 2008. godine je održana prva sjednica Vijeća učenika. Na sjednici Vijeća se birao predsjednik Vijeća i njegov zamjenik. Birani su između učenika sedmih razreda budući da smo pretpostavili da mlađim učenicima nedostaje iskustva za ovakav posao, a učenici osmih razreda uskoro napuštaju školu. Ostali članovi su nominiranim članovima Vijeća postavljali brojna pitanja na temelju kojih su ih bolje upoznali. Nakon pola sata «mučenja» sedmaša pitanjima na redu je bilo glasovanje. Na temelju rezultata glasovanja za predsjednicu je izabrana Ivana Filipović iz 7. d, a za njenog zamjenika Igor Kovačević iz 7. e razreda.

Ako negdje zapnete ili imate prijedlog, obratite se nama

Vrijednost Vijeća učenika sastoji se u tome što ono brine o pravima i obvezama učenika, te što članovi Vijeća između sebe biraju učenika koji će njihovu školu predstavljati i zastupati na županijskom Vijeću učenika. Školski odbor, Razredno i Učiteljsko vijeće pozivaju predstavnika Vijeća učenika na sjednicu na kojoj se raspravlja o pravima i obvezama učenika. Dužnosti Vijeća učenika su da daje prijedloge tijelima škole o pitanjima važnim za učenike, predlaže mjere poboljšanja uvjeta rada u školi, surađuje kod donošenja kućnog reda i pomaže učenicima u izvršavanju školskih i izvanškolskih obveza.

Ivana Filipović, 7. d i Igor Kovačević, 7. e

Meteor i recitator Josip na LiDraNu 2008.

O lijepi, o LiDraNovski Dubrovniče!

U prelijepom mediteranskom povijesnom Dubrovniku od 20. do 23. travnja 2008. godine održala se Državna smotra LiDraNo. Nakon što je doživio priličan preobražaj, naravno da je kvaliteta našeg Meteora bila prepoznata. Učiteljica hrvatskog jezika Marija Sučević i ja, Marija Blažević (8.e) imale smo ga zadovoljstvo predstavljati u ime svih mojih

Marija na Dubrovačkim zidinama

predstavljati u ime svih mojih vrijednih prijatelja iz novinarske družine te učitelja suradnika. Kao što smo i očekivali, Meteor je žiri posebno pohvalio zbog suvremenog grafičkog dizajna, nekoliko odličnih tekstova te rada učenika i razredne i predmetne nastave. Na državnoj razini, i to po drugi put zaredom, našu je školu predstavljao Josip Ereiz iz 6.d u pratnji Marije Prše, učiteljice hrvatskoga jezika.

Osvojio je žiri odličnim recitiranjem pjesme L. Paljetka *Mačka i glasovir*. Šestaši moji, bojim se da on postaje opasan kandidat za Zvijezdu Meteora jednoga dana. LiDraNo je za mene bilo odlično iskustvo na kojemu nisam samo predstavljala školu, već naučila neke nove tajne novinarskoga zanata kroz zabavu. Odmah prvi dan pripremljena nam je ugodna dobrodošlica. Svi LiDraNovci mogli su uživati u šaljivoj predstavi,

održanoj u srcu grada Dubrovnika pred Duždevom palačom. Iskreno, najviše će mi u sjećanju ostati druženje s mnogim drugim učenicima s kojima sam u slobodno vrijeme imala prilike prošetati gradom. Neki od njih čak su i po drugi put tamo tako da mi je dobro došla njihova pomoć pri orijentaciji. Naravno, prošetali smo se i poznatim Dubrovačkim zidinama. U hotelu je bilo prezbavno. Sastajali smo se, šetali do obližnje plaže. Nisam mogla odoljeti tom predivnom, bistrom moru. U hotelu smo često igrali bilijar sve dok se jednog popodneva jedan pametnjaković nije dosjetio da ga igramo s narančom. Odmah je ubacio naranču u rupu na stolu i sve su loptice zapele. Najbolje od toga je što smo se svi pravili da nismo mi krivi, stoga nitko nije ništa posumnjao. Zadnja večer bila je odlična. Napravljen je tulum s karaokama, ali za učenike. Učiteljima se nije bilo teško *prošvercati* i odlično zabaviti. Teško je bilo oprostiti se od svega. Šteta što traje samo 4 dana. Da mi je i ove godine otići na LiDraNo!

Naša LiDraNovska četvorka

Marija Blažević, 8.e

Uz ovogodišnji program „U svijetu bajki Ivane Brlić Mažuranić“ U potrazi za Ivaninim blagom

16. travnja. 2008. godine sudjelovala sam na kvizu znanja pod nazivom „U potrazi za Ivaninim blagom“. Reči ću kako je bilo i što smo sve radili.

Prvo sam se s našim školskim timom uputila pred Kazališno-koncertnu dvoranu Ivana Brlić Mažuranić. Našu školu su predstavljali učenici 4. razreda: Katarina 4.b, Boris 4.c, Nikolina 4.d i ja Anamarija iz 4.a. Vodila nas je učiteljica Snježana Sedlo. Na početku smo dobili svoje boje i zastavice u boji svoga tima, zadatke i plan puta koji nas je vodio od odredišta do odredišta. Najprije smo došli u priču „Kako je Potjeh tražio istinu“ i odgovarali na Potjehova pitanja. Druga priča je bila „Jagor“, a treća „Sunce Djever i Neva Nevičica“. Između Potjeha i Jagora zabunom smo otišli na Nevino vjenčanje. Nismo se dobro snašli pa smo se pravilno uputili k Jagoru. Četvrta priča je bila „Ribar Palunko i njegova

Iz koje su priče ovi mališani

Bili smo drugi

žena“. Peta je bila „Regoč“, a šesta „Šuma Striborova“. U sedmoj nas je dočekao starac Neumijka s pričom „Lutonjica Toporko i devet Župancića“. Napokon, stigla je i osma priča. Bila je tu kneginja s pričom „Bratac Jaglenac i sestra Rutvica“. Na svakom odredištu kostimirani studenti i studentice s našeg Učiteljskog fakulteta sa svojom mentoricom magistricom Irenom Krumes-Šimunović su nam postavljali pitanja i igrali smo razne igre i tako skupljali bodove. Kad su sve ekipe obišle sva odredišta, zbrojeni su bodovi i objavljeni su rezultati. Bili smo drugi!!! Prvi su bili učenici OŠ „Dragutin Tadijanović“, treći OŠ „Ivan Goran Kovačić“, a četvrti su bili OŠ „Hugo Badalić“. Za kraj, nagradili su nas knjigama i simboličnim darovima. Bio mi je užitek družiti se s Nevom, kneginjom, Potjehom i ostalim likovima iz Ivaninih bajki. Voljela bih ponovno sudjelovati u sličnim aktivnostima.

Anamarija Katušić, 4.a

5+ SVEZNALICAMA I KREATIVCIMA

2009./2009. školske godine naši su učenici bili vrlo uspješni na natjecanjima i smotrama. S ponosom navodimo njihova imena. Za Dan škole su svi nagrađeni

DRŽAVNA NATJECANJA

KOŠARKA, Rovinj, 3. mjesto
Stjepan Jurić, 8. a
Davorin Rupčić, 8. c
Josip Živić, 8. a
Mihael Halajko, 8. a
Gianstefano Ingardia, 8. b
Marko Jelavić, 8. a
Marko Knežević, 8. c
Viktor Mautner, 8. d
Marko Soldo, 8. b
Hrvoje Šarić, 8. c
Petar Živković, 8. a
*Voditelji: Leon Fajdetić,
Tomislav Katić*

LIDRANO, Dubrovnik
- KAZIVANJE POEZIJE
Josip Ereiz, 6. d
Voditeljica: Marija Prša
- ŠKOLSKI LIST «METEOR»
Marija Blažević, 8. e
Voditeljica: Marija Sučević
- RADIO EMISIJA
Laura Sekulić, 6. c
Luka Pnjak, 8. e
Voditeljica: Marija Sučević

GLOBE, Tisno
Marin Simić, 8. c
Marin Bilić, 7. b
Borna Puljko, 8. a
Voditeljica: Jadranka Horvat

BIOLOGIJA
Borna Puljko, 8. a
Voditeljica: Vesna Bušić

LIKOVNA KULTURA
- LIK
Iva Janković, 8. c
Lily Lovrin, 8. c
Dunja Brnčić, 8. b
Izabela Horvaćanin, 8. c
- U SVIJETU BAJKI IVANE BRILIĆ MAŽURANIĆ
Nikol Dujmić, 7. e
Voditeljica: Ankica Vuletić

AKROBATSKI ROCK'N'ROLL
Kristina Blumenšajn, 6. a
Dora Kekez, 6. c
Korana Petričević, 8. c
Voditelj: Igor Vinković

TAEKWON-DO
Igor Kovačević, 7. e
Dora Matković, 4. c
Andrej Breulj, 4. b
Voditelj: Dominik Maduna

TV UČILICA-pobjednik
Tomislav Krznarić, 4. d

KLOKAN BEZ GRANICA
Antonio Tomić, 4. d
Voditeljica: Daina Filković

REGIONALNA NATJECANJA

SUSRET MALIH PJESNIKA SLAVONIJE I BARANJE
Ena Bašić, 8. e
Voditeljica: Marija Sučević

VJERONAUKE
Josipa Čosić, 7. d
Josip Varoščić, 8. e
Vedrana Jurković, 8. e
Hrvoje Bogunović, 8. d
Voditeljica: Nada Golić

GLOBE, Virovitica
Ena Čurić, 8. a
Voditeljica: Jadranka Horvat

MATEMATIKA
Mario Matković, 5. a
Josip Ešegović, 5. a
Dominik Puljko, 5. a
Lucija Knežević, 5. a
Sara Kožul, 5. a
Voditeljica: Marina Sudarević
Tomislav Knežević, 5. e
Voditeljica: Marija Matešić
Mihovil Ilakovac, 6. a
Voditeljica: Mirna Pajnić
Monika Mirković, 7. a
Voditeljica: Katica Blekić

ŠAH
Karlo Vuletić, 5. a

Državni susret GLOBE škola

Nаша škola je još od 1996. godine uključene u GLOBE program, pod kojim se podrazumijeva prikupljanje podataka iz okoliša na bazi mjerenja i opažanja. Sastoji se od biološkog mjerenja, meteorološkog mjerenja, hidrološkog mjerenja i slanja prikupljenih podataka u zajedničku znanstvenu GLOBE bazu podataka NOAA (National Geophysical Data Center, Colorado-USA). 27.-29. svibnja 2008. godine našu školu su na Državnom susretu GLOBE škola predstavljali učenici Borna Puljko, Marin Bilić i Marin Simić koji su zajedno s nastavnicom Jadrankom Horvat otputovali na ovaj susret. Na susretu su bili učenici svih GLOBE škola iz cijele Hrvatske, s kojima smo međusobno razmjenjivali znanja, iskustva i zabavljali se. Domaćin susreta bila je OŠ „Vjekoslav Kaleb“ iz Tisnog. Prvi dan je bilo predstavljanje škola plakatima ili blogovima. Mi smo odlučili naše GLOBE aktivnosti predstaviti BLOG-om jer je na taj način naša prezentacija prvi puta postaje «javna» tj. mogu je vidjeti svi zainteresirani (na adresi

globeosamsb.blog.hr), a ne samo sudionici i voditelji GLOBE susreta. Za dizajn i originalnost našeg BLOG-a smo i nagrađeni 1. mjestom. Drugi dan je bilo orijentacijsko natjecanje koje se sastoji u traženju kontrolnih točaka po topografskoj karti, na kojima rješavamo zadatke iz GLOBE protokola. U rješavanju zadataka smo pokazali odlično znanje i po bodovima osvojili 2. mjesto, ali smo izgubili dio bodova na vremenu tako da u ukupnom poretku nismo uspjeli osvojiti nagradu. Lijepo smo se proveli i zadovoljni smo našim uspjehom.

Globeovci na startu orijentacijskoga natjecanja

Marin Simić, 8.c

Kviz na slavonski način

Literarno novinarska družina 6. 11. 2008. organizirala je književno zabavni kviz na slavonski način u spomen na našeg dragog pjesnika Dragutina Tadijanovića. Osim u *pametnim* igrama da/ne pitalice, odgovori na pitanje, igra asocijacije, osmaši su se okušali i u zabavnim igrama kojima su nas nasmijali do suza: plesom para koji je istovremeno zagrizao jednu jabuku, hranjenjem pšeničnim grizom s povezom na očima, pantomimom i natjecanjem u podcikivanju.

Pobjednici bijahu učenici 8.c razreda: Marin Simić, Lorena Deanković i Mateja Kladarić. Odlični su bili voditelji Luka Pnjak, 8.e i Marija Blažević, 8.e, a posebno su nas nasmijavali trio Kajmić Mikić Bajan, svi 6.d koji su pjevali bečarce. A tek Andrija Sentić iz 6.a u ulozi hostese, da ste samo to vidjeli.

Andela Mrvelj, 8.e

U proljeće kad procvatu jabukeeee, ja se sjetim...

Duh zahvalnosti

Blagoslovom kruha i krušnih proizvoda, svečano su završeni Dani zahvalnosti za plodove zemlje-dani kruha. Tijekom cijelog rujna u razredima se provodilo niz aktivnosti vezanih uz ovu temu. Na satovima razrednika razgovaralo se o vršnjacima iz siromašnih zemalja, te se na taj način poticalo na zahvalnost što smo rođeni u zemlji u kojoj se ne gladuje.

Najmlađi su posjetili pekarnice, mijesili kolače, pisali sastavke, slikali i postavljali male razredne eko izložbe, a mame i bake su pripravile krušne proizvode za završnu svečanu priredbu i izložbu. Naša blagovaonica je tih dana bila eko-etno galerija. U želji da se potakne duh solidarnosti i ove godine najveći dio slastica darivali smo korisnicima Doma umirovljenika.

Domagoj Karlo Rajković, 4.b

Kapelan Zvonimir Martinović blagoslovio je kruh

Moj ljubimac

Eko družina škole ove godine postavila je IZLOŽBU KUĆNIH LJUBIMACA, povodom Međunarodnog dana životinja. Izlož bi je prethodio foto-session vlasnika i njihovih ljubimaca. Za ovu kratku vijest bio nam je problem izabrati samo jednu fotografiju, jer je svaka na svoj način oslikavala bliska prijateljstva vlasnika i ljubimca.

Problem nam je zadao nastavnik Velimir koji je znalačkim fotografskim okom uhvatio najljepše trenutke i sačuvao ih na fotografijama. Dogodine će se akciji eko družine zasigurno odazvati još više učenika, jer je izložba ocijenjena ocjenom odličan.

Domagoj Karlo Rajković, 4.b

Hana i njezin ljubimac

Brže, više, jače

Niži razredi naše škole 10. rujna postali su dio hrvatske olimpijske obitelji. Učenici su odjenuli bijele majice, kao simbol mira i prijateljstva, a športskim natjecanjima koja su osmislili njihovi učitelji postali su športaši. Prvi razredi su se natjecali u trčanju, drugi u skoku u dalj, treći su okušali spretnost u skakanju s vrećama, a učenici četvrtih razreda odmjerili su snage u navlačenju užeta. Sudjelovanje svih učenika, ne samo najspretnijih, najbržih, najjačih, dalo je osobitu vrijednost ovom danu.

Upravo na taj način potaknut je duh olimpizma koji promiče vrijednosti koje se u čovjeku razvijaju bavljenjem športom, a koje se često uspoređuje s poznatom frazom: «Nije važno pobijediti, važno je sudjelovati.»

Matea Jezidžić, 4.b

Jabuke za užinu

Korak po korak

Ove školske godine nastavljen je II.modul stručne edukacije učitelja razredne nastave kroz program „Korak po korak“ koje provodi Pučko otvoreno učilište iz Zagreba. Osnovna načela ovog programa podrazumijevaju obiteljsko sudjelovanje u školi, primjenu razvojno-primjerenih postupaka koji uzimaju u obzir cjelokupnu osobnost djeteta, pristup poučavanju koji se zasniva na individualizaciji, formiranju centara aktivnosti u razredu, te trajnog stručnog usavršavanja i tehničke potpore učiteljima u nastavi.

Ključni pojmovi koji najbolji označavaju „korakovski“ pristup u poučavanju su: komunikacija, brizičnost i skrb, zajednica i povezanost, te stvaranje razreda usmjerenog na dijete. Organizator i domaćin edukacije je naša škola, ali su nam se pridružili i učitelji drugih škola u okruženju.

Antonija Martić

S omiljenom korakovkom, Jolandom Bastalić

Sjećanja na Vukovar

Povodom obilježavanja Dana sjećanja na žrtvu Vukovara 1991. godine, i najmlađi učenici naše škole zapalili su svijeće u Vukovarskoj ulici. Taj dan posjetili smo i Spomen-sobu poginulih branitelja. Gospodin Ivo Cindrić, predsjednik Udruge roditelja poginulih branitelja, govorio nam je o važnosti očuvanja uspomena na sve one koji su branili našu domovinu. Bilo je dirljivo što su neki od nas među fotografijama poginulih, prepoznali svoje bližnje.

Ostali smo zatečeni stvarnošću lica koja su nas gledala s fotografija. Predstavnici razreda ostavili su crvene ruže pred križem Spomen-sobe. Na odlasku domaćini su nas počastili mandarinama..

Gabrijela Arelić, 4.b

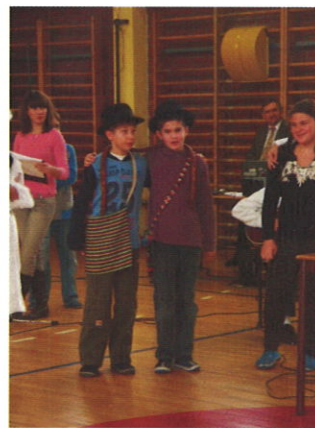
Ivan Cindrić, predsjednik Udruge roditelja poginulih branitelja

U susret Božiću

Kraj prvog polugodišta ispratili smo Božićnom priredbom. U programu su sudjelovali: tamburaški orkestar i zbor pod stručnim vodstvom nastavnika Nikole Novosela, te mali zbor, nastavnice Katice Ivandić, skupina športske ritmike koju uvježbava učiteljica Ružica Gorkić, recitatori profesorice Marije Prše i ritmičari koje vodi učiteljica Snježana Sedlo.

Ove godine na priredbi je prikazan običaj čestitanja Adama i Eve-položaj koji je sa svojim učenicima pripremio profesor Blaž Šokčević. Kako je ova dramska igra razveselila sve, očekujemo da će nastavnik Blaž pripremiti dogodne opet nešto slično. Otkrivamo tajnu da je scenski rekvizit, kobasica, završila u tavici učiteljice Marije Sučević.

Magdalena Ivanko, 4.b

Ivica i Josip novotkriveni talenti

Božićna radionica

Božićni buketići koji su krasili našu školu nastali su u radionici koju su uz pomoć učiteljica Anite Puškarić, Marine Sudarević, Marije Bulatović i bake Jadranke Jurakić izradili sami učenici. Baka Jadranka otkrila je neke cvjećarske vještine i pohvalila male likovnjake i ekološke.

Naše učiteljice su pripremile razne materijale i ukrase: borove grančice, suho lišće, kestenje, bademe, raznobojne trake i svijeće. Radionica je održana 8. prosinca i donijela prvo blagdansko ozračje u školu.

Mihael Ćirić, 3.c

Zadovoljni obavljenim poslom

Učitelj trener

Učiteljsko vijeće naše škole poslušalo je zanimljivo predavanje prof. Dinke Juričić na temu "Kompetencije učitelja-nove uloge učitelja".

U suvremenom okruženju, prema profesorici Juričić nova uloga učitelja je uloga trenera koji prenosi stavove, pri čemu je stav način gledanja na život. To je treća faza kompetencije, spoja znanja, vještina i ponašanja, a dolazi iza UČITELJA PREDAVAČA, koji prenosi znanje, te UČITELJA MENTORA, koji razvija vještine. Uloga učitelja je voditi učenika do asertivnosti- vještine u kojoj se učenik zna izboriti za svoja prava, svoje mišljenje i osjećaje, a da pri tom ne narušava prava i osjećaje sugovornika.

Na konkretnim primjerima iz školske prakse, prof. Juričić pokušala je prenijeti i svoja iskustva kako rješavati probleme u komunikaciji s kojima se svakodnevno susreću učitelji u razredu.

Antonija Martić

Prof. Dinka Juričić uvijek rado slušan predavač

Brodski, plavi dečki

Povodom Dana policije, 29. rujna 2008., na Trgu Ivane Brlić Mažuranić, brodska policija predstavila je oružje, vozila i predmete kojima se policajci služe u svom poslu. Vidjeli smo puške, pištolje, motore, automobile i dr. opremu. Pokazali su nam i kako izgleda droga, te nas upozorili da je njeno držanje i korištenje opasno, ali i protuzakonito. Neki učenici su mogli sjesti na policijske motore i u automobile. Vidjeli smo što policajci nose kada idu obaviti opasan i važan posao: posebno odijelo, sprej za obranu, oružje, kacigu i još sitnica. Na kraju smo dobili letak kako bi se mogli podsjetiti čime se i kako služe policajci.

Tena Konjević, 4.a

Najviše su nas zanimali motori

Ispit savjesti iz mladosti

Opet u našoj školi jedan značajan trenutak. U četvrtak, 30. listopada 2008. posjetio nas je pisac Dubravko Jelačić Bužimski. Njegova tri romana za mlade koji su asocijacija na njegovo ime su: *Sportski život letećeg Martina*, *Balkanska mafija* i *Martin protiv CIA-a i KGB-e*. Mnogima je poznat jer je zaposlen u Dramskom programu HRT-a. Voditeljice susreta su bile učenice 8.e razreda: A. Mrvelj, R. Vrbat i ja, M. Blažević. Razgovorali smo o *griješima* iz mladosti, knjigama, radu na televiziji... Cijeli razgovor donosimo na školskim web - stranicama.

Marija Blažević, 8.e

Pisac: Imao sam neopravdanih sati u razumnoj mjeri!

Polakica, vesela spisateljica

Učenici šestih razreda 16. travnja 2008. imali su zadovoljstvo upoznati Sanju Polak, veselu učiteljicu i spisateljicu dječjih romana. Njezina prva knjiga *Dnevnik Pauline P.* nazvana je po njezinoj kćeri Paulini. Ostale knjige su: *Drugi dnevnik Pauline P.*, *Pobuna Pauline P.*, *Petrica Pričalica*, a napisala je i nekoliko udžbenika za niže razrede osnovne škole. Da je jako zabavna, dokazuje to da o sebi voli pričati u 3. licu.

Na susretu u Gradskoj knjižnici učiteljica Polakica nam se veselo predstavila i upoznala nas s dječjim časopisom *Prvi izbor* kojemu je ona urednica. Piše mnoge priče i scenarije za Dječji obrazovni program Hrvatskog radija i televizije. Vrlo je draga i vrijedna osoba i nadajmo se da se njezina prijateljica kompjuterska tipkovnica neće umoriti od tolikog pisanja zabavnih priča.

Helena Junačko, 6.e

Zvonimir Mikić iz 6.d hrabro se prijavljuje za nagradni zadatak

Oaza ljepote i mira u susjedstvu

Djelatnici naše škole su koncem kolovoza posjetili izletišta Jankovac u Parku prirode Papuk. Jankovac je romantična gorska dolina smještena među sjevernim obroncima Papuka, duga oko 500, a široka do 200 m,

Umjetno jezero

okružena sa svih strana šumovitim obroncima. Krasne livade, dva mala umjetna jezerca (Sl. 1) usred doline, jak planinski izvor i iznad njega stijena sa špiljom, te 30 m visok slap Skakavac na kraju doline (Sl. 2), bio je ambijent kao stvoren za lokaciju planinarskog doma. Jankovac se zbog ljepote prirode i okolnih stoljetnih šuma smatra jednim od najljepših prirodnih predjela Slavonije, pa je zato kao rezervat stavljen pod zakonsku zaštitu.

U 18. st. Jankovac je bio naseobina njemačkih staklara i tvornica stakla poznata pod imenom *staklana na Skakavcu*. Ime Jankovac nastalo je vjerojatno po imenu vlastelinske veleposjedničke obitelji Janković. Ljepotu ove dolinice zapazio je vlastelin Josip Janković i na mjestu nekadašnje staklane uredio lovački dvorac, dao iskopati tri jezerca, skrenuo vodu s izvora preko stijene i tako stvorio lijep slap Skakavac, a osim toga dao je sebi urediti grobnicu sa sarkofagom u jednoj špilji iznad izvora (Sl. 4) (sahranjen u sarkofagu smještenom

Nastavnici ispred slapa Skakavac

u toj špilji). Glas o ljepoti slapa proširio se daleko izvan plemenitaških krugova, pa i izvan Slavonije. Planinarski dom na Jankovcu (Sl. 3) je danas jednokatna, zidana zgrada s dvije terase i balkonom.

Zastupnički dom Hrvatskog državnog sabora donio je Zakon o proglašenju Parka prirode Papuk 23. travnja 1999. godine. Bitan razlog za proglašenje Papuka parkom prirode je što su u njemu očuvana obilježja žive i nežive prirode, karakteristična za srednju Slavoniju. Neosporno je riječ o prostranom prirodnom i dijelom kultiviranom, području s naglašenim estetskim, ekološkim, odgojno-obrazovnim, kulturno-povijesnim i turističko-rekreacijskim vrijednostima.

Park prirode je prije svega znanstvena i kulturno-odgojna institucija, osnovana radi održavanja prirodnog stanja, očuvanja prirodnih karakteristika i upoznavanja širokih slojeva pučanstva sa zakonitostima prirode. Ako niste odlučili kamo ćete za vikend na izlet, pođite na Jankovac, čeka vas ugodno iznenađenje.

Velimir Kljajić

Planinarski dom na Jankovcu

Odmor ispred grobnice grofa Jankovića

Nakon što smo se smjestili u apartmane u hotelu Biograd, odmah smo krenuli u posjet prekrasnom gradu Zadru. I evo nas na čuvenoj Kalelargi nakon posjete Crkvi sv. Donata.

Sutradan rano ujutro krenuli smo u otkrivanje ljepota rijeke Krke, ali ni tu nije ponestajalo veselja i radosti. Uz uporno nastojanje nastavnika da nas okupe za fotografiranje u prekrasnom kanjonu ostali su usamljeni.

I za kraj vraćajući se natrag svojim kućama posjetili smo u Gospiću Memorialni centar Nikole Tesle vizionara i znanstvenika svjetskoga glasa. Velikom bljesku iz njegovih ruku još uvijek se klanja cijeli svijet. Evo jednog Teslinog citata: "Ono što usporeva ljudsko kretanje je neznanje."

MATURALAC

Kad se proljeće već dobro razigralo svuda oko nas i unijelo u nas nemir i uzbuđenje, počeli smo sve više razgovarati o putovanju na maturalac.

Jednog ranog svibanjskog jutra naš san se i ostvario.

Pred školom nas je čekao autobus koji je bio spreman na još jedno

LUDO
PUTOVANJE.

Na rivi smo se divili sunčanom satu i slušali kako morski valovi sviraju na orguljama.

Čuvenu Šibensku katedralu promatramo s Tvrdave prekoputa.

Iako smo već bili "mrtvi" umorni od hodanja ipak smo našli snage za igru na obližnjem Teslinom igralištu.

Lorena Deanković, 8.c

OSMAŠI ODLIKAŠI

8.a Borna Buljan, Ivan Gorički, Stjepan Grubišić, Adam Sedmak, Josip Stanić
Razrednik: Nikola Novosel

*Lutat ću svijetom,
Tražiti sreću, al'
Svoj razred
Zaboravit neću!*
Iva Župan, 8.b

*Došla sam ovdje kao dijete
Koje samo igru sanja,
A izlazim kao mlada osoba
S bisernim zrcima razuma i znanja.
Sada kad nam se putevi razilaze
U mom oku suza sja.
U mislima šapćem tiho
ZBOGOM MOJ 8.a !*

Ana-Maria Ščulić, 8. a

8.c Dolores Busija, Lorena Deanković, Elvira Imrović, Matea Kladarić, Ivan Martić, Dominik Perković, Marin Simić, Davorin Rupčić
Razrednica: Mirjana Štefanek

*Pamtit ću zauvijek put do svoje
škole i vući će me srce onamo, a
ja ću morati okrenuti joj leđa i
krenuti dalje u neizvjesnost.*
Iva Radičević, 8.a

8.d Ivan Andrić, Oliver Kajmić
Razrednica: Marija Prša

ZBOGOM ŠKOLO

Svi smo svjesni da se bliži kraj osmog razreda a rastanak je težak. Svi već počinjemo shvaćati kako ćemo možda za nekoliko mjeseci postati stranci koji će se rijetko kada susresti na ulici. Od prvog razreda smo zajedno, nerazdvojni... Prošli smo sve, ali smo ostali zajedno do samog kraja. Bilo je smijeha tuge i plača, ali nas ništa nije moglo razdvojiti. Sada snažniji i samouvjereniji ulazimo u stvarni svijet u nadi da ćemo odabrati željenu srednju školu. Zbogom školo i nikad nas nemoj zaboraviti, jer ti ćeš u srcima našim ostati zauvijek, pa čak i kad budemo stari, sijedi i bez zubi. I na kraju želim zahvaliti svima našim nastavnicima, a pogotovo razrednici, jer su me puno stvari naučili i učinili me boljom osobom.

Tea Pocintela, 8.d

8.b Doris Botica, Nera Kovačević, Mateja Lovrić, Marta Šarić
Razrednica: Elizabeta Rugle

*Škola me uvela u tu čudnu i
neobičnu vrijenost, a to je znanje.
Ono će uvijek ostati uz mene kao i
uspomene na školske dane.*

Borna Buljan, 8. a

*U ovih osam godina školovanja
smijali smo se, plakali, svađali se, ali
najvažnije je da smo u svakom
trenutku bili jedni uz druge. Ponašali
smo se kao pravi tim svi za jednoga,
jedan za sve.
Naučili smo cijeniti druge te u
ljudima tražiti samo ono najbolje jer
osoba vrijedi onoliko koliko dobrih
osobina ima.*

Nera Kovačević, 8. b

8.e Ena Bašić, Dunja Blažević, Ivo Grgić, Anica Kljajić, Lana Landek, Luka Pnjak, Iva Rogošić, Andrea Stanić, Ružica Vrbat
Razrednica: Marija Penić

Mojim prijateljima Anđeli, Mariji, Josipu, Lauri i meni velika je čast bila 14. travnja 2008. voditi susret s Brankom Primorac. Razgovarali smo o njezinim knjigama *Ljubavni slučaj mačka Joje* i *Maturalac*, školovanju i novinarstvu

Koliko dugo traje pisanje knjige i za koju Vam je dosad trebalo najmanje vremena?

* Kako ja to znam reći, to je recesivno vrijeme, vrijeme koje se broji, vrijeme tijekom kojega sam radila. Ako kažem da sam radila 24 sata, to ne znači da sam pisala knjigu svih 24, već možda nekih 3 - 4 sata. Nekada prođe tjedan dana da ništa ne napišem, ali zato sljedeći tjedan možda pišem svaki dan 2 - 3 sata. Od svih knjiga najbrže sam napisala *Maturalac*. To je bila neka provala riječi iz mene.

Jesu li svi događaji iz knjige *Maturalac* izmišljeni?

* Kako to obično biva, nema pisca koji neće u knjigu ugrabiti i poneki događaj iz svog života. Tako je u *Maturalcu*. Ubacila sam mnogo zgoda iz svog školskog života, a neki događaji su događaji moga sina. Dobar dio događaja je izmaštan. Dakako, ako ste talentirani i prije svega imate strpljenja, možete sjesti za računalo i napisati knjigu o događaju kojem niste bili svjedok.

Zašto ste za mjesto radnje izabrali baš Dubrovnik?

* Kada sam počela pisati ovu knjigu, mjesto radnje bilo je smješteno u Rovinju jer se moj sin tada vratio s maturalca iz Rovinja. I već na prvoj stranici morala sam napisati u kojem su hotelu bili, kojim su ulicama hodali. Ništa od toga nisam poznavala, stoga sam se odlučila za Dubrovnik. Mislim da sam dobro postupila jer ne samo da ga ja dobro poznajem, već je to grad koji cijeli svijet zna i ima mnogo znamenitosti koje su opće poznate.

Jeste li ikada bili zaljubljeni u nastavnika poput Ane?

* Ja nikada nisam bila baš zatreskana u nastavnika, ali sam bila zatreskana u jednog bakinog studenta koji je živio ispod nje. Svaki sam dan išla baki, što inače nije bio običaj. Stalno sam pričala s njim i jednom me je pitao što ću biti u životu. Nisam imala pojma o tome. On mi je rekao da bih bila odlična novinarka. I svaki put kad god bi me netko upitao što ću biti, ja sam odgovarala: *Novinarka!* A to sam i postala nakon srednje novinarske i četiri godine fakulteta.

Koju knjigu sad planirate napisati?

* Trenutačno dovršavam jednu knjigu za tinejdžere,

**S književnicom i novinarkom
Brankom Primorac**

Nikad nisam bila zatreskana u nastavnika

koja ima takvu tematiku da osoba koja čita zna točno odijeliti dobro od zla.

Zašto je važno čitati?

* Bez obzira što ćete biti u životu, nije čitanje važno samo za one koji će pisati, dakle novinare, spisatelje... čitanje je važno za svakoga pa i za onoga koji će sutra popravljati vodovodne cijevi. Upravo zato što je riječ glavni dio komunikacije. Ako vi na svako pitanje odgovarate *super, super, ok, ok*, tu nema komunikacije. Ako nekome koga volite kažete samo *volim te* i ništa drugo, to je prazno, isprazno. Upravo ćete iz knjiga crpiti bogatstvo izraza, riječi. Postoje za iste stvari različite riječi, a da biste to znali, morate to negdje pročitati.

Što se cijeni u novinarstvu?

* U novinarstvu se prvenstveno cijeni dobar članak. Tu se podrazumijeva da je dobro napisan, ali mora i tema biti zanimljiva, drukčija, intrigantna. Novine i jesu napravljene od zanimljivih tema, a ne od onih običnih... iako nema teme o kojoj se ne može pisati.

Kada se dogodi neki događaj, svi novinari se skupe na to mjesto. Jeste li Vi takav novinar?

* Ne, ja nisam takva jer već duže vrijeme imam svoju poziciju u uredu kao urednica, a nisam baš tip za teren. Ne idem na takve događaje gdje se svi novinari skupe. Tamo idu reporteri koji rade za TV. U novinarstvu ima više novinarskih područja (crna kronika, politika, sport) i svako područje ima svoje novinare. Nisam tip reportera. Trenutno radim kao novinar kulture, a tamo se ne događaju skandalozni događaji.

Koji je Vaš životni moto?

* Ja obično kažem: *Ne diraj me pa neću ni ja tebe!* Mislim da me dosta dobro okarakterizira kao osobu.

Ružica Vrbat, 8.e

Književni susret s našim učenicima

Računalo, natkrilnik, mreža ili Mreža?

Mnogi današnji stručnjaci u pojedinim područjima (kao naprimjer informatici) ne razmišljaju o riječima i usvajaju nove riječi iz jezika iz kojega su došle. Jezikoslovci osmišljaju hrvatsku inačicu tih riječi obično tek onda kada su već prihvaćene u narodu. A nama Hrvatima teško se odvići od naviknutoga. Svi se mi i sami ponekad služimo stranim riječima, ali na nama je hoćemo se mi njima služiti ili ćemo strane riječi zamijeniti hrvatskim riječima. Ja mislim da bi bolje bilo da se služimo hrvatskim riječima. Ako se budemo služili stranim riječima, hrvatskih riječi će biti sve manje i manje. Tako bi naš jezik mogao nestati. Većina se hrvatskih stanovnika služi stranim riječima. Naprimjer za englesku riječ *computer* postoji hrvatski izraz računalo, ali se većina služi engleskim izrazom. Na engleskom jeziku *to compute* znači računati. Riječ računalo je nastala kada se preveo taj anglizam. Ili recimo, u primjeru riječi *laptop*. Rijetko tko se služi hrvatskim izrazima prijenosno računalo ili natkrilnik (od engleskog *lap*=krilo i *top*=nad).

Ni pojam internet ne zamjenjuje hrvatska riječ mreža. Puno ljudi ni ne zna piše li se mreža velikim ili malim početnim slovom. Suvremenija izdanja pravopisa pišu riječ internet malim slovom (Hrvatski školski pravopis, pravopis Matice hrvatske). Starija izdanja pravopisa je i ne bilježe. Zašto bi se pisala velikim slovom ako je internet jedan od suvremenih

medija, a mediji (televizija, radio, tisak...) se pišu malim početnim slovom? Argument nekih jezikoslovaca je taj da je internet naziv najveće mreže računala na svijetu, tj. jedne od nekolicine računalnih mreža.

Premda bi pravopisne norme trebale riješiti sve ovakve dileme, trenutno opet imamo priliku prikloniti se nekoj od jezičnih struja s različitim argumentima i stavovima.

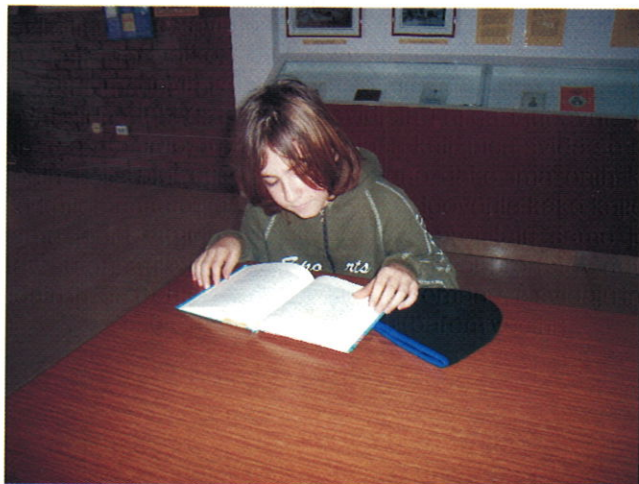
Na kraju vam donosimo nekoliko riječi iz svijeta računala koje imaju hrvatsku zamjenu. Da pogodim koju vi češće rabite u govoru?

ENGLESKI JEZIK HRVATSKI JEZIK

atačment	privitak
e-mail	elektronično pismo/pošta
folder	mapa
internet	mreža
isprintati	ispisati
laptop	prijenosno računalo/natkrilnik
kompjuter	računalo
printer	pisač
server	posluživač
USB stick	memorijski štapić

Ilijano Vrbat, 6.e

Kako čitaju petaši

Lektira u zadnji tren...

Svjetski dan školskih knjižnica obilježava se 27. listopada 2008. godine. Tim povodom odlučili smo provesti kratku anketu o čitanju i našoj školskoj knjižnici u svim petim razredima naše škole.

Dobili smo zadatak da osmislimo pitanja vezana uz odlazak u knjižnicu, navike čitanja, što petaši čitaju, što bi željeli čitati, kada najviše čitaju i ostalo. Zajedno smo odlučili koja će ići u anketu. Došao je red da pitanja

postavimo učenicima. Bilo je puno različitih odgovora. Svatko je iznio svoje mišljenje, a saznali smo puno novih informacija. Neke od njih su: petašima se od lektire posebno sviđa knjiga *Ljubavni slučaj mačka Joje*, te *Finka Fi*. Naša knjižnica sviđa se petašima i u njoj se osjećaju ugodno, iako ima onih koji bi mogli češće dolaziti. Većina odgovorila kako knjige posuđuju samo za lektiru i jedva pročitaju samo jednu knjigu mjesečno što svakako nije dobro (stav autorica). Naši petaši najviše vole čitati romane, a sviđaju im se i knjige koje dobivaju za lektiru (barem većini).

Evo i naše sedmice tjedna:

1. Sanja Polak, *Dnevnik Pauline P.*
2. Maja Brajko-Livaković, *Finka Fi*
3. Miro Gavran, *Kako je tata osvojio mamu*
4. Branka Primorac, *Ljubavni slučaj mačke Joje*
5. Hrvoje Hitrec, *Eko Eko*
6. Mark Twain, *Doživljaji Toma Sawyera*
7. Ferenc Molnar, *Junaci Pavlove ulice*

I na kraju, veseli nas podatak kako velika većina učenika petih razreda čita knjige i preko praznika, prima neki školski časopis.

Pripremile: Sara Kožul i Lucija Knežević, 5.a

Glazbeno - scenska čarolija Regoč

Otvorenje manifestacije *U svijetu bajki Ivane Brlić - Mažuranić* dogodilo se 14. travnja u 18.00 sati. *Glazbeno-scenska čarolija Regoč* u kojoj jesudjelovalo oko 160 brodske djece, izvodila se devet puta tjedno u Kazališno-koncertnoj dvorani Ivana Brlić-Mažuranić.

Predstavu je režirala Dubravka Zrnčić-Kulenović, za kostime je bila zadužena Jelena Korenčić, a za plesne scene Branko Banković. U ovom čarobnom projektu udružile su se snage djece i voditelja iz studija za moderni i klasični ples Brodski leptirići, iz Folklornog ansambla Broda, iz članova školskih dramskih družina i Osnovne glazbene škole. U priči o zaigranoj vili Kosjenki i osamljenom i dobrom divu Regoču koji su na putu otkrivanja svijeta, upoznali ljepote i tajne prirode, te zlo i dobro u ljudskome srcu uživali su svi učenici naše škole.

Ružica Vrbat & Anđela Mrvelj, 8. e

U veselom društvu s likom iz bajki

„Kćeri Maro, sanduk ti je pun“

Dana 14. siječnja 2009. godine posjetili smo Muzej broskog Posavlja povodom izložbe „Kćeri Maro, sanduk ti je pun“. Naš domaćin je bio profesor Zvonimir Toldi, muzejski etnolog. Na izložbi smo vidjeli puno starinskih sanduka.

Svaka je djevojka morala imati sanduk. Kada se rodi žensko dijete-kćer, počinje se puniti djevojačkim ruhom-ruvom, a pred udaju su se spremale: nošnje, dukati, stolnjaci, jastuci... Vidjeli smo i smreku (krizban) koja se po običaju stavljala na sanduk u vrijeme Božića, a kitila se orasima i licitarskim srcima. Izložba mi se svidjela jer je lijepo bilo vidjeti i čuti o onome što se događalo u prošlosti.

Andrea Opačak, 5.c

Učenici na izložbi

Pričaj o Charliju

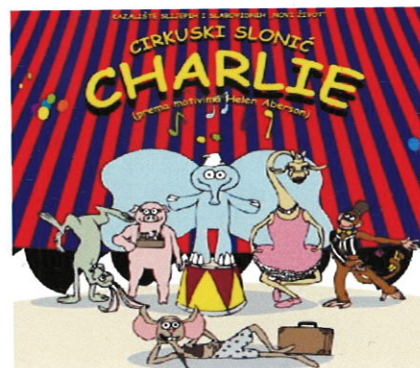
Učenici nižih razreda naše škole pogledali su kazališnu predstavu «Cirkuski slon Charlie»

Predstava je nastala prema motivima poznate priče o letećem slončiću Dumbu, Helen Abersen.

Osobitost i toplina ove predstave proizlazi iz pouke o težini, ali i ljepoti različitosti, posebno što je priču odigralo **Kazalište slijepih i slabovidnih** «Novi život» iz Zagreba.

Petica za izbor predstave i još veća za glumce.

Gabrijela Arelić, 4.b

Filmska ekipa bez vizije?!

Tijekom Mjeseca borbe protiv ovisnosti Zajednica tehničke kulture širom je otvorila vrata kako bi građane Broda upoznali sa svojim radom.

Naša novinarska družina posjetila ih je u petak, 28.11.2008.g. tijekom projekcije filmova video-družine *Bez vizije*. Prikazano je više njihovih uradaka od kojih su neki sudjelovali na raznim festivalima, pa čak i bili nagrađivani. Teme njihovih igranih filmova vezane su uz današnjicu, odnose ljudi i nasilje. Najviše nas se dojmio nagrađeni film o Tadiji Opačku, invalidu i poznatom maratoncu iz Slavonskog Broda. Mlađem uzrastu su se najviše svidjeli kratki šaljivi filmovi.

Kao šećer na kraju, prikazan je film *Jezero Petnja* koji su snimali dvije godine.

Marija Blažević, 8.e

Mladen Damjanović, voditelj ZTK-e, najavljuje naslove filmova

Bijela zimska noć

U likovnom salonu «Vladimir Becić» 22. prosinca 2008. godine održana je deveta likovna izložba radova učenika od prvog do osmog razreda osnovnih škola Brodsko-posavske županije. Izložba «Bijela zimska noć» posvećena je pjesniku Dragutinu Tadijanoviću povodom 103. obljetnice njegova rođenja. Na izložbi je sudjelovalo dvadeset osnovnih škola s ukupno 274 učenička rada.

Nadahnuće izložbe je bila Tadijanovićeva pjesma «Dugo u noć, u zimsku bijelu noć», po kojoj je izložba i dobila skraćeni inspirativni naziv «Bijela zimska noć». Nagrađen je i rad «Nadahnuto tkanje» učenice 8. c razreda Lorene Deanković.

Martina Filajdić, 8.c

LORENA DEANKOVIĆ, 8.C
«Nadahnuto tkanje», tempera, v/29,9x39 cm

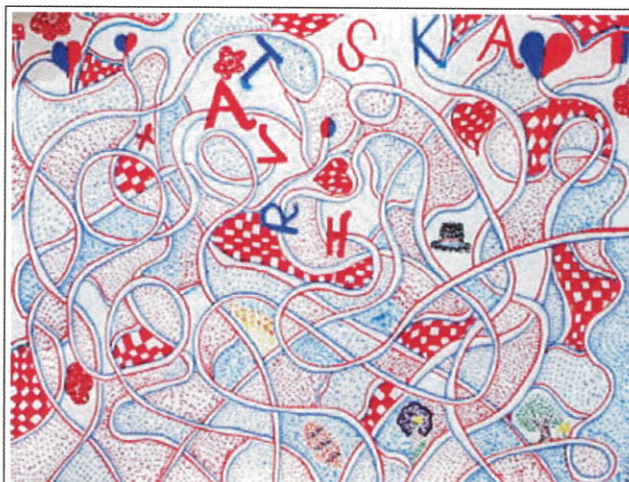
Moja prva nagrada

Prošle školske godine prije završetka školske godine učiteljica Ankica Vuletić zadala nam je da nacrtamo dar svojoj domovini za sve ono što nam je domovina pružila. Bilo je mnogo sjajnih ideja. Kada smo svi nacrtali radove, učiteljica nam je ocijenila i uzela najbolje radove. Među njima je bio i moj. Bila sam jako sretna jer je učiteljica rekla da će ih poslati na izložbu «DOMOVINI NA DAR - MIR U SRCU DOMOVINE». Učiteljica nam je rekla da ćemo moći pogledati izložbu u 8. mjesecu na školskim praznicima.

Završila je škola i došao je 8. mjesec. Učiteljica me nazvala i rekla mi da je moj rad nagrađen. Bila sam jako sretna i jedva sam dočekala 5. kolovoza da dobijem nagradu. Napokon došao taj dan. U Galeriji Becić, bilo je mnogo djece s njihovih roditelja.

Svi smo bili sretni. Za nagradu sam dobila privjesak u obliku srca od bijelog zlata. Bilo je mnogo prekrasnih radova i mislim da bi svaki rad trebao biti nagrađen jer je u njih uloženo mnogo truda i mašte.

Dorotea Šarić, 6. b

DOROTEA ŠARIĆ, 5.B
«Boje zastave», flomaster, v/29x40,1 cm

Blijeda Zora djevojka, kao kraljevna jasna, na drvenom čunu sa zlatnim veslima

Odjel dječijeg likovnog stvaralaštva Galerije umjetnine grada Slavonskog Broda svake godine oživljava magiju prostora i mitskih bića izložbom «U svijeti bajki Ivane Brlić Mažuranić». 48 škola iz naših hrvatskih županija otvorile su festival dječje mašte.

To su slike i crteži iz začaranog svijeta, koji pozivaju da skupa s njima zakoračimo u magični svijet podmorja: mitska bića, koralji, ribe, zlatna svjetla, kraljevići. Svi su prikazani raskošnim bogatstvom boja. Nema kraja raskoši svijeta pod morem i nad morem.

Slikajući prizore iz priče o Palunku i Zori djevojci, djeca slikaju svoju osobnu priču. Tako je i naša Nikol Dujmić slikovito zaronila u ljepote tih priča. Ona je nagrađena i njen rad se nalazi na naslovnoj stranici kataloga i na plakatu. Čestitamo joj!

Igor Kovačević, 7. e

Nikol prima nagradu od gđe. Dubravke Marković

IZLOŽBA NAŠE BIVŠE UČENICE

Na mladima Brod ostaje

U Galeriji Ružić svoju je izložbu *Priče iz davnine za budućnost Broda* tijekom listopada 2008. imala brodska arhitektica i slikarica Marija Vonić. Osim umjetničkih instalacija, također je bio izložen isprint njezina diplomskoga rada s Arhitektonskog fakulteta naziva *Idejno rješenje tematskog parka Poloj u* kojemu je promišljala kako urediti taj dio našega grada. Zašto nam je bila zanimljiva? Ne tako davno, i ona je sjedila u klupama naše osnovne škole

Što ste željeli bili kao dijete?

* U 8.razredu kod učiteljice Ankice Vuletić trebali smo naslikati što želimo biti kad odrastemo. Mislim da i danas imam taj crtež. Naslikala sam sebe kao slikaricu. S obzirom da sam diplomirala na slikarskoj akademiji, moja dječja želja se ostvarila.

Možete li dobro zaraditi kao slikarica?

* U Hrvatskoj nažalost ne. Zato sam osim slikarstva završila i arhitekturu. U svoju sam recimo izložbu morala uložiti više financijskih sredstava, nego što ću najvjerojatnije dobiti nazad.

No, unutarnje zadovoljstvo je ono što me pokreće da uopće slikam i odvažim se na pripremu svoje izložbe.

Što vam znači vlastita izložba u rodnom gradu?

* Ovo je bio moj način da se odužim svom gradu, na svim lijepim slikama iz djetinjstva, što je meni pružio i koje su mi osnova za sve ono što jesam i što ću raditi biti i dalje.

Možete li mojim vršnjacima objasniti u čemu je čar apstraktnog načina slikanja poput vašeg, ili onog kako slika Pablo Picasso?

* Današnji Brod predstavljaju crno-bijele razglednice svima prepoznatljivih lokacija grada, a željela sam ga prikazati kao grad iz budućnosti. Objekti koji su instalirani na isprinte fotografija grada izlaze u budućnost. Oni su promjena koja može biti crno-bijela, može biti šarena, mogu biti to neki drukčiji oblici. Zašto bi kuća, naprimjer, morala biti kvadrat? Zašto ne bi bila kugla?

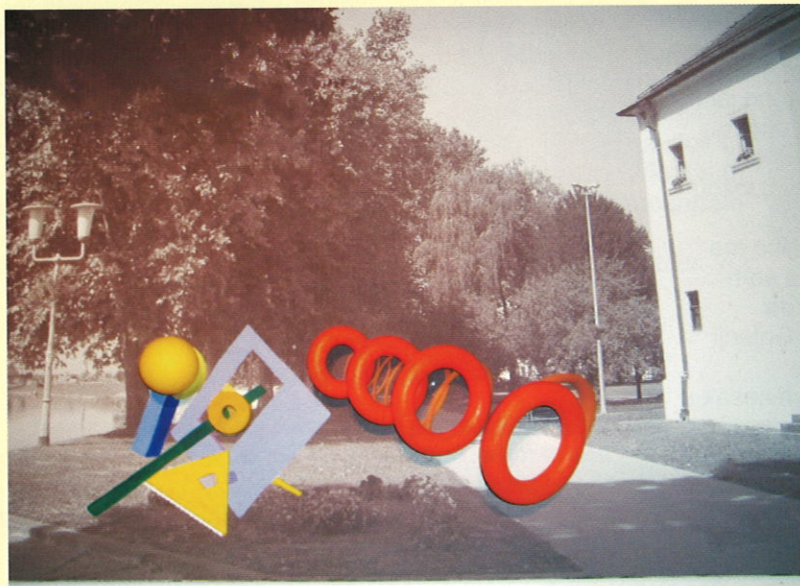
Vjerujete li da biste mogli biti sljedeća velika brodska umjetnica poput Ivane, Tadijanovića, Ružića?

* Lijepo je čuti za mogućnost da uđem u isti krug s takvom ekipom. Svi mi želimo biti jednog dana veliki. Tko zna što će vrijeme donijeti? Nadam se. Zašto ne?

Ružica Vrbat, 8.e

Marija Vonić

Diha, diha, zaigranim brodskim ulicama

Zašto se niste vratili u Brod nakon studija?

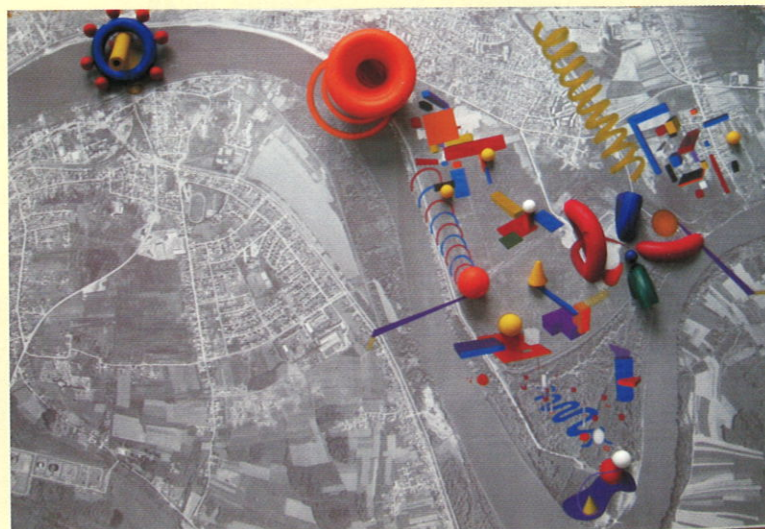
* Prespor je ritam življenja, premala je ponuda sadržaja, događanja što bih mogla raditi poslije posla u odnosu na Zagreb. Ali jednoga dana...

Zašto je onda Brod tema Vašeg diplomskoga rada?

* Brod je moj rodni grad. Željela sam ponuditi neke nove sadržaje koji bi ga činili atraktivnijim za življenje. Motivi na kojima sam osmišljavala uređivanje Poloja i prostora koji vodi prema njemu su vezani uz identitet našeg grada. To su likovi iz bajki Ivane Brlić Mažuranić, tramvaj (izrađivala ih je Tvornica Đuro Đaković) i splavi uz Savu.

Kad biste dobili na lotu, biste li uložili novac u ostvarenje svoga projekta?

* Naravno. Kad bi recimo to bilo 12 milijuna kuna.

Marijina vizija uređenja Poloja

MLADA LIJEČNICA I SABORSKA ZASTUPNICA

Politika odlučuje o našim životima

U medicini popravljáš čovjeka, u politici se trudiš popraviti dijelove sustava... uglavnom nešto popravljáš.

Sonju Šimunović, koja je ne tako davno jurcala po dvorani i hodnicima naše škole, pronašli smo u Londonu. Usavršava engleski jezik prije nego počne Sabor s radom. Unatoč našoj teškoj školi, uspjela je preživjeti! I ne samo to. Jedna je od petero mladih zastupnika u dobi od 28 do 30 godina. Možda vas njezine rečenice potaknu da (p)ostanete uporni sanjari

U kakvom Vam je sjećanju ostalo razdoblje kad ste išli u našu školu?

* Kada unazad razmišljam o tome, pamtim to kao jedno lijepo razdoblje ispunjeno ozbiljnim učenjem, ali i igranjem s prijateljima iz klupa po školskim travnjacima i igralištima uz puno smijeha i galame. Mada moram priznati da je bilo dana kada mi se jednostavno nije išlo u školu.

Koje ste predmete voljeli, a koje niste?

* Voljela sam tjelesni. Nitko sretniji od mene nego kad sam mogla jurcati po dvorani i skakati po spravama. Zatim sam voljela matematiku, hrvatski, biologiju. Zapravo nije bilo predmeta koji nisam voljela. Radije bih rekla da sam najmanje voljela glazbeni.

Valjda zato što mi je priroda uskratila glazbeni talent.

Što ste željeli biti kad odrastete?

* Sanjala sam da postanem stjuardesa. Druga opcija je bila automehaničar. :-)

Zašto se bavite politikom?

* Politika odlučuje o tome kako ćemo živjeti, što i kako će se učiti u školama, kako će nam zdravstveni sustav izgledati, gdje ćemo jednoga dana raditi, dakle baš o svemu. Želim sudjelovati u tim odlukama i upozoriti kad nešto nije u redu i može biti bolje.

Zašto Vam je to zanimljivije od rada u bolnici?

* Nije mi to zanimljivije od rada u bolnici nego trenutno ne mogu raditi oba posla istovremeno. Oba su vrlo zahtjevna i obimna, oduzimaju puno vremena i ne bih mogla kvalitetno obavljati i jedan i drugi pa sam se odlučila jedno vrijeme baviti politikom. Kada čovjek malo razmisli, može pronaći poveznice između medicine i politike. U medicini popravljáš čovjeka, u politici se trudiš popraviti dijelove sustava...uglavnom nešto popravljáš. :-)

Kako izgleda Vaš radni dan u Saboru?

* Sjednice Sabora otprilike traju 4, 5 ili 6 tjedana u komadu od utorka ili srijede pa do petka. Zatim slijedi pauza od tjedan ili dva pa onda opet sjednica. Dakle kad je sjednica, onda obično ponedjeljkom popodne otputujem u Zagreb, a u petak popodne se vraćam kući u Brod. Radni dan otprilike ovako izgleda: sjednica počinje svaki dan u 9:30 i završava u 19h. U to vrijeme svi bi trebali sjediti u Saboru, ali to naravno nije slučaj. Prije početka svake sjednice dobijemo hrpu materijala, zakona (tonu papira) i dnevni red, dakle teme koje ćemo obrađivati. Svatko si izabere određene zakone, tj. teme koje su mu zanimljive i koje poznaje, pročita

materijale, skupi informacije s raznih strana i onda si napiše raspravu koju će ispričati u Saboru. Za to ponekad zaista treba dosta vremena i nije jednostavno.

Zašto Sabor bude prazan kad su sjednice?

* Osim opravdanih razloga za izostanak kao što su sudjelovanje u radu odbora, poslovi u lokalnoj sredini, rad na terenu, putovanja, pripremanje za raspravu, bolest, nađu se tu i manje opravdani (neopravdani) razlozi kao što su umor ili jednostavno nezainteresiranost.

Treba li one koji ne dolaze na sjednice kazniti? (Što bi bilo kad mi tako ne bi dolazili na nastavu?)

* Zaista ne bi bila dobra ideja kada bi škole bile prazne. Možda bi i saborski zastupnici trebali donositi ispričnice kao i vi kada ste bolesni. :-) U nekim drugim parlamentima, zastupnicima koji ne dolaze redovito na posao, umanjuje se plaća pa mislim da ne bi bilo loše to uvesti i kod nas.

Kako Vas doživljavaju drugi političari s obzirom na Vašu mladost?

* Neki me doživljavaju kao ravnopravnu njima, neki misle da sam premlada i neiskusna, ali zapravo to ni nije bitno. Bitno je da čovjek radi posao koji voli, da se trudi i da sve od sebe, a onda ni rezultati neće izostati, a to je ono najvažnije. To isto vrijedi i za učenje u školi ili obavljanje bilo kojeg drugog posla.

Je li se promijenio odnos okoline prema Vama?

* Odnos između meni bliskih ljudi, dakle prijatelja i rodbine i mene nije se promijenio, dakle sve je isto kao i prije. Neki novi ljudi koje upoznajem kroz posao shvaćaju me možda ozbiljnije nego prije, ali mislim da je sve to dio posla.

Zašto mladi bježe od politike?

* Misle da je politika prljav posao koji im ne donosi ništa dobro, nego im čak i šteti. Općenito vlada mišljenje da su političari loši ljudi koji gledaju samo svoju korist što je netočno. Politika je posao kao i svaki drugi, a ni jedan posao nije loš i prljav. Loši mogu biti ljudi koji obavljaju bilo koji posao, a ne samo politički. Važno je shvatiti da je politika ta koja upravlja našim životima svidalo se to nama ili ne. Ako želimo nešto promijeniti, moramo se aktivirati, uključiti i reći što mislimo. Možemo se uključiti u političke stranke, ali i u razne nevladine udruge. Što je više mladih, pametnih, obrazovanih ljudi u politici ili u bilo kojem drugom području, to će nam svima biti bolje.

Što ste dosada i hoćete li uspjeti učiniti nešto za naš grad?

* Za sada su to mali, pojedinačni uspjesi koji će, nadam se, s vremenom i iskustvom rasti.

Hoćete li biti prva predsjednica RH?

* Ja ću dati sve od sebe pa što bude! :-)

Mamino sunce

Ni Sonja nije odoljela konjima

Martina Jelavić, 6.c

PEDESETI ROĐEN

Povodom pedesetog rođendana našeg školskog lista prisjetili smo se davnih početaka Meteor

Prve korake Meteora bilježimo davne 1959. godine kada izlazi prvi puta list naše škole. U samim počecima list donosi pregršt učeničkih literarnih radova i bio je zapravo list literarne družine škole. Nešto kasnije u listu se javljaju tekstovi koji donose vijesti iz školskog i društvenog života. Svoj početak Meteor veže uz ime profesorice hrvatskog jezika Vere Marković koja je sa svojim učenicima, pokrenula naš školski list, te učitelja likovne kulture Petra Balabanića.

Sve do kraja osamdesetih godina list izlazi i do tri puta u jednoj školskoj godini, čime obilježava važnija društvena događanja od Dana Republike do 8. marta. Također prati sve školske događaje od školskih ekscurzija, putovanja, radnih akcija i ostalih

zbivanja. Početkom devedesetih godina list se, razvojem n. tehničkih dostignuća, otvara širem čitateljstvu i poprima suvremeni oblik modernih novina. Od tih godina o listu se brinu i uređuju Lucija Karačić, učiteljica hrvatskog jezika, Dinka Kovač, knjižničarka i Marija Katalinić, ravnateljica. Redovito sudjeluje Lidranu i svake godine bilježimo uspjehe na Državnim smotrama. Naš list među dvadeset najuspješnijih listova u Hrvatskoj.

Meteor je škrinjica koja trajno čuva događaje i zapise učenika i učitelja koji su svojim radom obilježili našu školu, a uz nove snimke Antoniju Martić, učiteljicu razredne nastave i Mariju Sudu, profesoricu hrvatskog jezika, Meteor ima sigurnu budućnost.

VREMEPLOVOM U PROŠLOST

I NA POČETKU BIJAŠE METEOR

Iz razgovora s prvom urednicom Meteora objavljenog 10. lipnja 1998.

Profesorica hrvatskoga jezika Vera Marković

Listajući stare brojeve Meteora pronalazimo razgovor s prvom urednicom našega lista, danas nažalost preminulom profesoricom hrvatskog jezika Verom Marković iz kojeg saznajemo neke zanimljive podatke o prvim koracima našeg lista.

*** ..o školi u vrijeme radnog vijeka učiteljice Marković...**

Ovo je bila ženska škola, bila je sva u staklu, imala je puno prozora, pa su je zvali staklena.

*** ...nastanak našeg prvog školskog lista..**

Ideja jednog sedmog razreda koju smo svi prihvatili.

*** ...razlika prvih brojeva Meteora od današnjeg lista..**

...po mnogočemu, list nije bio u boji, izvučen na šapirograf na samo nekoliko stranica, koje su učenici „ručno“ ukrašavali crtežima.

*** ...a ime je dobio....**

Djeca su bila ta koja su birala ime, većina ih je bila za Meteor pa je tako i nazvan.

METEOR U MLADENAČKIM DANIMA

ODABRALI SMO ZA VAS

Samo je jedna od mnogobrojnih pjesama, literarnih radova na temu MAJKE, koja je utkana u mnogobrojne brojeve našega lista. Nekoliko je brojeva lista, kada je izlazio tri puta u jednoj školskoj godini, bilo u potpunosti posvećeno učeničkim radovima na temu majke.

MAJKA

Nježan pogled

Marljive ruke

Laki šapat toplih riječi

„volim te“.

Dikanović Vesna

Školske godine 1979. pokrenuta je škola u prirodi nazivom Plava škola, koju je organiziralo Društvo „Mladost“ a ostvarila se u Starigradu na otoku Hvaru. Iste godine započinje s radom i šahovska sekcija u kojoj sudjeluju učenici od trećeg do osmog razreda te odmah iste godine sudjeluju na Republičkom natjecanju gdje bilježe dobre rezultate.

NDAN METEORA

SUSRETI KOJI SE PAMTE

Mnoge starije brojeve Meteora obilježila su događanja vezana uz posjete našoj školi. Prisjetit ćemo se nekih. Tako su našu školu pohodili mnogi poznati književnici, pjesnici, dječji pisci, sportaši te druge istaknute ličnosti kao što su: književnik Dubravko Horvatić, dječji pisac Zlatko Krilić, Božidar Prosenjak, pa do novijih dana kada su nam gosti bili Dragutin Tadijanović, Damir Miloš, Miro Gavran i drugi.

Književnik Božidar Prosenjak među nama

Školske godine 1986. u našoj se školi održalo književno veče s temom "Upoznajmo haiku poeziju" i izazvalo veliki interes među učenicima i učiteljima. Krajem 80-tih održava se nekoliko zanimljivih predavanja na danas vrlo aktualne teme: predavanje o drogi i problemima koje droga stvara u društvu, te o plinu kao gorinu današnjice.

Pobjednički tim 1998. godine, prvo mjesto u košarci na Državnoj završnici

Meteor pun pogadaka

**Učitelj povijesti
Željko Čmelješević**

Upitali smo neke naše učenike i dakako učitelje što misle o našem školskom listu i evo što su nam odgovorili

* Kako vam se sviđa naš školski list Meteor?

Svakako da mi se sviđa naš list Meteor. Informativan je, zabavan, kako za nas tako i za ljude koji ga čitaju izvan škole. Kroz sadržaj saznajemo o aktivnostima učenika i nastavnika u protekloj školskoj godini. Saznajemo zapravo o jednoj godini u životu škole.

* Čitate li ga svake godine?

Budući da je Meteor godišnjak, naravno da ga čekam svake godine, zapravo samo zadnjih pet brojeva jer toliko radim u ovoj školi.

* Koja vam se rubrika najviše sviđa i što nikada ne propuštate pročitati?

Nema posebnih rubrika koje pratim, pošto je godišnjak stignem sve pročitati.

* Biste li nešto promijenili u našem listu ili...?

Ništa mi ne pada na pamet što mijenjati, evo učenici šapću.... "više zabavnih sadržaja, manje dječjih pjesmica i sastavaka..".

* I na kraju poruka za pedeseti rođendan lista?

Još barem pedeset brojeva.

* Kako ti se sviđa naš školski list Meteor?

Meteor je meni zabavan list i pun pogodak za školu i isticanje učenika kroz pjesmice, sastave, neka razmišljanja...između ostalog jako je poučan.

* Čitaš li ga redovito svake godine?

Naravno, pogotovo jer tamo budu i moji radovi, a i radovi mojih prijatelja i prijateljica.

Marina Kujundžić, 7.d.

* Koja ti se rubrika najviše sviđa i što nikada ne propuštaš pročitati?

Nikada ne propuštam pročitati viceve i neke zabavne križaljke vezane uz znanje, naravno i pjesmice i stripove.

* Bi li nešto promijenila ili dodala u našem listu?

Dodala bih više učeničkih iskustava iz školske godine, pogotovo smiješnih situacija učitelja i učenika.

* I na kraju neka poruka za pedeseti rođendan?

Poslala bih poruku svim našim učenicima i učiteljima da se i dalje trude te svojim radovima pomognu našem Meteoru da bude još bolji.

Bez cjeloživotnog učenja neće se moći opstati u 21. stoljeću

Od kakvih bolesti liječe magistrica i doktorica u našoj školi

Pamet u glavu pri izboru svoga zvanja! Budete li izabrali ono što jaaaaako volite, može vam se dogoditi da vam nikad ne bude dosta učenja. Ne vjerujete?! Pročitajte kako se to dogodilo našim znanstvenicima: knjižničarki Dinki i defektologinji Ljiljani

Doktorica Dinka Kovačević

Prije puno godina sama sam spoznala da je biti školska knjižničarka najljepši posao za mene. Vedrina djece, smijeh i topli, znatiželjni pogledi svakodnevno mi to potvrđuju. Zbog visokoga prosjeka ocjena na studiju komparativne književnosti i bibliotekarstva na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, sveučilišni profesori su me, uz nekolicinu kolega, potaknuli na upis poslijediplomskoga studija. Pomalo sam naivno ušla u to ne znajući kakav me zahtjevan rad i odricanja čekaju. Kad se jednom zaraziš znanošću, onda te privuku drukčija saznanja i jednostavno nastaviš.

Doktorica Dinka (a bez bijele kute?)

Domovinski rat prekinuo je moja putovanja svakog vikenda u Sarajevo. Puno godina kasnije nastavila sam studij u Zagrebu. Nakon obrane doktorata u rujnu 2007. pod temom *Vrednovanje*

rezultata poučavanja korisnika školske knjižnice, stekla sam zvanje doktorice informacijskih znanosti.

Od učenika sam uvijek tražila povratnu informaciju o nastavnom radu u knjižnici i njihovim postignućima. Imam prekrasne zapise koji su mi potvrdili da sam na pravom putu. Oni su mi i danas misao vodilja u osmišljavanju metoda i oblika ostvarenja sadržaja knjižničnog odgoja i obrazovanja učenika. Veći dio svog radnog vijeka predlažem i zalažem se za bolje uvjete i status školskih knjižnica i još kvalitetnije stručno usavršavanje knjižničara. Na tragu ovih želja nastale su dvije knjige o školskoj knjižnici (treća, posvećena školskom knjižničaru je u izradi) i veliki broj stručnih i znanstvenih članaka koji povezuju školsko knjižničarstvo i odgoj i obrazovanje. Uvijek uspijevam organizirati sve svoje obveze, ali to traje do kasno u noć, uz često žrtvovanje slobodnog vremena. U trenutcima tuge i neraspoloženja obično uleti neki učenik u knjižnicu i jednom rečenicom sve promijeni, npr. kad mi kaže: *Vraćam vam ovu knjigu i dižem nešto sa duplim V*. Tuga nestane i optimizam kreće dalje. Ponosna sam što vodim osnovnoškolsku knjižnicu i svakodnevno se družim sa svim malim i velikim korisnicima.

Magistrica Ljiljana Plavotić

Dok smo još u školskim klupama, razmišljamo kako ćemo se *riješiti učenja kada napustimo školu*. Htjeli vi to ili ne, učenje vas zaista prati kroz cijeli život i vi morate učiti ukoliko ne želite izgubiti korak s vremenom. Bez učenja nećete uspjeti uključiti pećnicu, platiti parkirno mjesto ili prijatelju poslati elektroničku poruku. Još kao dijete, okupljala sam mlađe sestrice, bratiće ili djecu iz susjedstva te im smišljala priče i razne igre. Već tada sam osjećala da će moj životni poziv biti vezan uz rad s djecom. Nakon završene gimnazije sam upisala Edukacijskorehabilitacijski fakultet te postala socijalna pedagoginja defektologinja. Ni u jednom se trenutku nisam pokajala zbog svog izbora. Učenici su mi nepresušno

vrelo, motiviraju me i otvaraju nove mogućnosti te potiču na učenje. No, nastavak školovanja nakon dodiplomskog studija kod mene se odigrao sasvim slučajno. Prateći natječaj za upis na fakultet moje kćerke, i sama sam se odvažila prijaviti na poslijediplomski studij na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu.

Naša magistrica Ljiljana s profesorima nakon obrane magistarskoga rada

Željela sam se izboriti za bolji status djece s posebnim potrebama. Mnoga pitanja vezana uz njihovo obrazovanje i odgoj su u našem školskom sustavu nedorađena. Uostalom, suvremeni život i nove tehnologije zahtijevaju stalno učenje jer znanje sve brže zastarijeva te učenje postaje cjeloživotni proces. Kao i većina razvijenih država, i Republika Hrvatska zastupa koncepciju društva koje uči. Oni pojedinci koji jednom naučena znanja i vještine smatraju dovoljnim za čitav život neće moći opstati u 21. stoljeću. Biti studentica, supruga, majka i istovremeno kvalitetno raditi svoj posao u školi nije bilo lako. Nekad sam mjesečno svaki vikend putovala u Zagreb na predavanja. Poslijediplomski studij sam upisala 2004. godine, a u listopadu 2007. obranila svoj magistarski rad na temu *Darovito dijete s poteškoćama u razvoju*. Sada surađujem s izdavačkom kućom Profil: autorica sam radnih bilježnica i priručnika za djecu s posebnim potrebama. Poučavam učitelje kako raditi s djecom s posebnim potrebama kroz predavanja i radionice. Kad radiš ono što voliš, i najteže napore obavljaš s lakoćom i osmijehom na licu.

Web stranica naše škole

Internet je javno dostupna globalna paketna podatkovna mreža koja zajedno povezuje računala i računalne mreže korištenjem istoimenog protokola (internet protokol=IP). To je "mreža svih mreža" koja se sastoji od milijuna kućnih, akademskih, poslovnih i vladinih mreža koje međusobno razmjenjuju informacije i usluge kao što su elektronička pošta, chat i prijenos datoteka te povezane stranice i dokumente World Wide Web.

Od početka ove školske godine u funkciji je školska web stranica. Na stranici možete pronaći vijesti i različite sadržaje vezane za školu. Od novijih stvari na web stranici izdvojit ćemo brojač posjeta, chat i pokazatelj koliko je trenutno posjetitelja na stranici tako da se možete dopisivati ako uočite da trenutno još netko pregledava stranicu.

U planu je između ostalog i internetski radio s popularnom glazbom. Osim uobičajenih podataka o školi, kontaktu, linkovima i povijesti, na stranici možete pronaći i interaktivne stranice nastavnika povijesti (Željko Čmelješević) i nastavnika informatike (Ivan Baričević) s kvizovima za provjeru i utvrđivanje znanja.

Sadržaje u pravilu postavljamo ovisno o događanjima u školi i našoj sredini jednom tjedno. Rezultat su suradnje male i velike novinarske družine, učitelja i mene, kao administratora. Stranicu smo prijavili na brodski Web-festival koji promiče razvoj internetske kulture u našoj županiji. Ukoliko želite doprinijeti uspjehu školskog web-a, pozivamo Vas učitelje, ali i učenike da se uključite u ažuriranje vijesti, izradu anketa ili drugih sadržaja tako da se obratite meni ili učiteljima koji vode novinare.

Školske web stranice nalaze se na ovoj adresi:
<http://www.os-amihanovic-sb.skole.hr/>

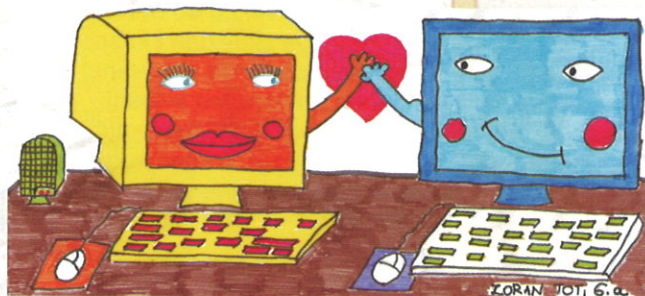
Ivan Baričević

facebook

Facebook je besplatna internetska društvena mreža koja vas povezuje s drugim ljudima. Napravio ju je dvadesetogodišnji Mark Zuckerberg dok je bio na fakultetu. Služi za komunikaciju s drugim ljudima te razmjenu fotografija i slika. Dobre strane Facebooka su što se možete sprijateljiti s puno poznatih i nepoznatih ljudi, što postoji mnogo zanimljivih aplikacija, kvizova, igara i video isječaka te nas obavještava kada su rođendani naših prijatelja. Ali... Facebook nije potpuno savršen. Možete računalo zaraziti virusom, vaši prijatelji mogu vidjeti i ono što ne želite da vide, često dodajemo nepoznate osobe za prijatelje, zahtijeva puno vremena, a zbog Facebooka možete završiti i na policiji.

Ako se želite uključiti u Facebook, posjetite web stranicu www.facebook.com, ali imajte na umu da morate imati barem 13 godina (kao i mi)

Josip Ešegović i Ivan Đurinac, 5.a

Naša omiljena sestra

*Ove školske godine sestra Hermina Kožul, premještena je iz Broda u Split.
Nije nam dala tugovati, no ne možemo prešutjeti koliko nam nedostaje
njena vedrina i optimizam.*

Nismo se još navikli da je nema u školi i čini nam se kao da će svaki čas uletjeti u zbornicu. Ustvari je neobjašnjivo kako je uvijek "trčala", a opet imala vremena za svakoga od nas?! Možda baš stoga trebala je stići do svakog čovjeka.

Uvijek u igri s malenima

U našoj sredini ponekad se dogodi osoba koju prepoznamo kao blisku, makar je susreli tek kratko. Trag koji ostavi u našim životima često je svjetlo koje će utjecati na naše životne odluke i tek promišljajući, kasnije o njima, doznat ćemo u mislima osobu koja je usmjerila naš život u smjeru u kojem smo se sastali sa sadašnjošću.

Takve dragocjena i osobna iskustva nosimo negdje u svojoj nutрини kao najintimniji trenutak u kojem smo se sastali s onim drugim i osjetili puninu razumijevanja u kojoj nije potrebna riječ, ili ako je izrečena pohrani se u našoj duši i zamiriše istom puninom kada je god dotaknemo sjećanjem. Dogodi se ponekad, mada rijetko, da jedna osoba pripada mnogima i upravo ta njena nesvjesna darovanost drugima iznova se puni u svakom novom susretu. To je ona logika, nerazumljiva razumu, logika koja se čita srcem, prepoznaje i biva vidljiva tek duhovnim očima.

Htjela sam napisati tek uvod u razgovor, ali pomislih nije li naša sestra Hermina, govorila osobnošću sve ove godine i trebam li je što pitati, ili prenijeti svjedočanstva drugih? Odlučih se za ovo drugo, jer znam da bi ona u svojoj skromnosti šutjela o sebi.

U onom što želimo izreći, usudila bih se reći da bibliografski podaci nisu bitni, osim da je 29 godina djelovala u župi Duha Svetog kao sestra Karmelićanka Božanskog Srca Isusova i bila naša omiljena vjeroučiteljica.

U duhu svoje karizme, ne dajući se sputati u krute programske okvire, išla je korak naprijed i dala vjeronaučnoj poduci životnost i vedrinu, svjedočeći Radosnu vijest ponajviše samom svojom osobnošću. Njena poduka nije se mogla uokviriti u 45 minuta školskog sata. Njen sat trajao je cijeli dan i kasno u noć završavao..... jednostavno nam je darovana. Ponekad tek po rastancima postanemo svjesni značenja koje neke osobe imaju u našim životima. Donose nam oni spoznaju koliko je dragocjenog oko nas. Možda upravo rastanke, trebamo prihvatiti i kao radost u kojoj ćemo reći **HVALA**.

Antonija Martić

Draga sestro Hermina !

Upoznala sam Vas preko svoje unučadi - toliko riječi hvale i dojmova koje ste na nju ostavili. Hvala vam za sve što ste dali svakom mom unuku i učili ih o ljubavi i poštenju i koje su to prave stvari u životu. Hvala što ste sa svim svojim osobinama, osjećajima i pjesmama pridružili našoj župi. Neka vam je sa srećom u tom novom mjestu, da još dugo poživite, mnogo zdravljate i da sve to što ste nama preneli i ostavili prenesete i na drugo ljude.

*Anđelina, Josipova, Ivanova i Matejova
baka Anđa Mujic !*

Osmijeh koji prenosi na druge

A evo, nama na radost, pismo koje nam je sestra uputila iz Splita

Poštovani učitelji i draga djeco!

Nemogu izdržati, a da Vam se ne javim, da Vas ne pozdravim. Znae, lakše mi je to učiniti sada iz daleka, nego kad sam odlazila. Onda mi je srce kucalo brže nego inače, a sve zbog Vas, jer sam Vas sve volila. Ali ne treba se na tom zaustavljati, jer cijeli svijet je naš. Mi koji smo s Bogom povezani, za nas nema rastanka. Mi smo uvijek zajedno. To je predivno.

Ovim putem Vam želim reći svima veliki i iskreni hvala za Vašu pažnju i dobrotu koju ste mi iskazivali prilikom naših susreta. Vi ste jedan prekrasan tim.

Posebna hvala djeci i mladima svih generacija, koji su mi bili velika radost. Njihova pažnja, aktivno i odlično sudjelovanje na svim vjeronaučnim satima, čini mi veliku zadovoljstvo. Uvijek sam oduševljena od njih oduševljenim spoznajama. Fino da još živim?

Neka Vas uvijek sve prati Božji blagoslov i zaštita. Bravo Djeco.

Srećno putovanje i dobrodošla u Splitu.

NAJOMILJENIJA UČITELJICA

*Učenici osmih razreda u anonimnoj anketi izabrali su svoju omiljenu učiteljicu
Veliki broj glasova, čak 60 od 119, dobila je nastavnica povijesti, Snježana Vinarić*

Postoji li ljepši dar učitelju, od spoznaje da ga njegovi učenici cijene i vole. Podsjetilo me to na riječi iz Hvalospjeva ljubavi, ".... kad ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi ili cimbal što zveči..." Možda bi sve bilo puno jednostavnije kada bi naši učenici osjetili upravo to: „Nekome je stalo do mene.“

Nastavnica Vinarić snimljena 1988. godine

A da je upravo ljubav, ta koja otvara vrata komunikacije može se iščitati iz učeničkih odgovora vezanih uz izbor naj učitelja.

M.: Čini se da ste se vrlo lako odlučili za izbor naj učitelja. Zašto je to bilo tako jednostavno?

Matea: Za nas je bitno da se nastavnik zanima za nas i naše probleme, ne samo one vezane za gradivo i školu već i one svakodnevnne, životne koje sami teško rješavamo.

Nera: Nastavnica Vinarić uvijek razgovara s nama o svemu i savjetuje nas u vezi mnogih stvari. Jedna je od rijetkih nastavnica koje se stavljaju u našu kožu i razumiju naše probleme. Mislim da sam, baš zbog toga, bez razmišljanja napisala baš njeno ime.

Andela: Da, bilo je vrlo lako odlučiti tko je najbolja nastavnica. Ona nam ne utjeruje strah u kosti. Ponaša se prema nama kao prema vlastitoj djeci.

M: Koje kvalitete su, po tebi, bitne za prisan odnos između učitelja i učenika, a što, s druge strane, može odbiti učenika od njegovog učitelja?

Matea: Na satu se volimo osjećati

sigurno i drago nam je kada se nastavnici šale s nama. S druge strane, kada je nastavnik „hladan“, nezainteresiran za nas i pomalo nam tjera strah u kosti, nama se zanimanje za predmet gubi i sljedeći sat ne čekamo s veseljem.

Lorena: Kao prvo, to je prijateljski odnos učitelja prema učeniku, kako bi on shvatio da je prihvaćen i time bio potaknut na učenje. Zatim da svaki učenik ima jednako pravo, pravednost ocjenjivanja i dobro raspoloženje učitelja. Osobine koje mogu odbiti učenika od njegovog profesora je njegova mrzovolja.

Nera: Mislim da su to upravo one kvalitete koje ima nastavnica Vinarić. Između ostalog to je: smirenost, razumijevanje i podrška. Nastavnik pretjeranom strogoćom samo odbija učenike od sebe.

Andela: Za prisan odnos bitno je povjerenje, poštivanje, razumijevanje, ali s obje strane. Mislim da je jako bitna i komunikacija, jer mladima danas nije lako, te je potrebno puno razgovarati.

M: Može li učitelj biti uzor učeniku? Ako da, kada se to događa?

Matea: Mislim da nastavnik može biti uzor učeniku. Baš kod nastavnice Vinarić možemo se ugledati u njezinu veliku brigu za sve nas. Kada smo bili bolesni, ili smo iz bilo kojeg razloga izostali iz škole naša nastavnica se uvijek brinula za nas. Kada smo imali neke probleme s drugim nastavnicima, ona nam je pomagala i s nama tražila rješenja.

Nera: Učitelj može biti uzor u raznim situacijama. Sama nastavnica Vinarić nam može biti uzor jer je u svakoj situaciji izrazito smirena i svaki nas put dočeka s osmijehom na licu.

Andela: Da, nastavnik može biti uzor učeniku. To se događa kada nastavnik ima stavove i objašnjenja koja se sviđaju i određenom učeniku, tada ih on prihvati i uči po njima živjeti. Za tako nešto potrebna je komunikacija kakvu s nama ima nastavnica Vinarić.

M: Primjećuješ li da ponekad preuzimaš učiteljev način razmišljanja, stavove, govor ili sl.?

Matea: Pošto naša nastavnica predaje povijest u kojoj jednostavno moraš biti na jednoj strani, u kojoj se često bori dobro i zlo, tada svi shvaćamo da je bolje i pravednije biti na strani dobra, a ne zla.

Zatekli smo je u 8.b

M: Koliko učiteljeva osobnost utječe na to je li neki predmet omiljen?

Matea: Povijest kao predmet baš i ne volim. Za mene je to previše imena, događanja i godina. No, zbog naše nastavnice, taj predmet mi je bliži i draži i više se trudim naučiti gradivo.

Lorena: Mene prije baš i nije zanimala povijest, no zbog načina kako se nastavnica odnosi prema nama, on mi je postao jednim od najdražih predmeta.

Nera: Meni osobno povijest nije najdraži predmet zbog svog „zanimljivog“ gradiva nego je to upravo zbog nastavnice Vinarić.

Pripremila, Antonija Martić

Snježanina ABECEDA

- A- Aristotel, veliki grčki filozof
- B- bubamara, mala točkasta srećonoša
- C- cvijeće, uživam i volim cvijeće
- Č- čovjek, lako je biti čovjek, ali teško je biti iskren
- Ć- ?
- D- dijete, najveća sreća i najdragocijeniji dar
- Đ- đurđice, volim miris ovog proljetnog cvijeća
- Dž- ?
- E- Europska unija, još smo na čekanju
- F- fontana, baci novčić za sreću
- G- geografija, uz povijest moj omiljeni predmet
- H- hrabrost, hrabro je reći, strah me je
- I- iskrenost, cijenim kada su moji učenici iskreni
- J- jesen, čovjek ubire plodove svoga rada
- K- knjiga, život je knjiga koja se sama piše
- L- lane, plaha i mila životinja
- Lj- ljubav, ljubav nije šala kad su srca mala
- M- Matej i Mateja, "my kids", moja najveća radost
- N- nada, nada umire zadnja ili dok živim, nadam se
- Nj- ?
- O- opraštanje, uz opraštanje zajednički život je lijep
- P- prijateljstvo, u nevolji se poznaju prijatelji
- R- rukomet, "naprijed pakleni", svi smo uz vas
- S- sreća, za sreću je dovoljna topla riječ
- Š- škola, moje radno mjesto
- T- testovi, noćna mora mojih učenika
- U- učenici, moja svakodnevica
- V- vrijeme, vrijeme liječi sve
- Z- zdravlje, ako si zdrav imaš sve
- znanje, znanje je moć, zato učenici moji učite
- Ž- život, život je putovanje kroz vrijeme

LJUBOMORA

Ankica Matasović, dipl. psihologinja

Ljubomora je definirana kao emocionalno stanje koje je pobuđeno prijetnjom za vezu ili položaj. Potiče ponašanje koje uzvraća udarac prijetnji. Prijetnja (isto kao i odnos) ne mora biti realna. Jednako snažno

možemo reagirati i na zamišljenu prijetnju. Valja razlikovati ljubomoru od zavisti. Zavist je prije svega želja za nečim što netko drugi posjeduje. Dijete može biti zavidno drugom djetetu jer ima novu igračku ili ljepšu haljinu, no ta je zavist izraz želje da i samo posjeduje te stvari te nije nužno vezana uz ljubomoru. Ljubomora je povezana s ljudima. Osjećamo je kad imamo doživljaj da je netko drugi zauzeo naš prostor u životu i srcu osobe koja nam je važna, koju volimo te se zbog toga mi osjećamo manje voljeni, manje važni. Ljubomora vrši diverzije "po sistemu trojki", a za zavist je potrebno samo dvoje

Kud ćeš ti kod plavuše!?

Kako se ljubomora razvija?

Dijete najprije spoznaje da ga roditelji vole, pa tek potom razvija strah da bi to moglo prestati ili se umanjiti zbog neke druge osobe. Te druge osobe najčešće su braća i sestre. Starije se dijete osjeća ugroženo mlađim jer mora dijeliti pažnju svojih roditelja s pridošlicom, a mlađe se osjeća ugroženo starijim jer je ono spretnije, sposobnije, ima neke privilegije i isticano je kao uzor. I u jednom i u drugom slučaju postoji prijetnja da će se nekoga manje voljeti ili će čak biti posve uskraćen za ljubav roditelja. Dječja se ljubomora najčešće manifestira u agresivnosti, zaostajanju u razvoju, mucanju, poremećajima sna, tikovima, noćnom mokrenju i sl. Sva ta ponašanja zapravo su vapaj za pažnjom, ali i način razvijanja obrasca iznuđivanja tuđe pažnje i

ljubavi kroz bolest i poremećaje.

U kasnijim periodima djetinjstva djeca mogu postati ljubomorna na roditelja istog spola, doživljavajući ga kao rivala u borbi za ljubav oca ili majke.

U adolescentskom se periodu to rivalstvo prenosi na istospolne vršnjake. Tako ostaje tijekom srednje životne dobi, da bi se u starijoj životnoj dobi ponekad pretvorilo u rivalstvo istospolnih partnera svoje djece.

U srži ljubomore nalaze se dvije osnovne stvari:

1. Ono što mislimo o sebi i kako se osjećamo u vezi samih sebe. Ako imamo loše mišljenje o sebi, ako smo nesigurni, oslanjati ćemo se na druge ljude i trebati će nam njihova pomoć. Što nam je više pomoći potrebno, više se bojimo izgubiti tu pomoć, izgubiti ljude koji nam pružaju ono što ne znamo kako pružiti sami sebi. Što smo sigurniji u sebe, što imamo bolje mišljenje o sebi to ćemo biti neovisniji o drugim ljudima.

2. Ono što mislimo o drugima. Ako mislimo da ljudima ne treba vjerovati sigurno je da ćemo nastupati s nepovjerenjem i tražiti znakove koji upućuju na to da nas druga osoba vara ili nešto skriva. Ako smo imali loša iskustva u prošlosti postajemo oprezniji i nepovjerljivi prema novim ljudima u našem životu. Nepovjerenje prema drugim ljudima govori o tome kako se osjećamo prema samima sebi. Ako se osjećamo nesigurno naravno da moramo povećati oprez kako bi se zaštitili od toga da budemo povrijeđeni.

"Dečki su ljubomorni na svoje prethodnike, cure na svoje nasljednice"

Slušaj me dobro! Ili si moj ili ničiji!

CURE I DEČKI Tko je ljubomorniji?

Najčešće se i dečki i cure nose s osjećajem ljubomore tako što nastoje o tome razgovarati iskazati povrijeđenost, ignorirati osjećaj ili jednostavno nastoje preći preko toga i suzbiti ljubomoru.

U reakciji na ljubomoru cure i dečki se ipak ponešto razlikuju, u skladu sa spolnim ulogama. Tako dečke češće uhvati bijes i napuštaju situaciju, a cure češće osjećaju depresivnost, razočaranje, samookrivljavanje i sumnju u sebe.

Što ne vidim kao da se nije ni dogodilo

Cure i dečki se razlikuju i u okidačima koji izazivaju ljubomoru. Cure osjećaju češće ljubomoru ako znaju da se dečku nešto sviđa i vide to na drugoj osobi (na primjer: on voli plavuše, ona postaje oprezna i ljubomorna ako on pogleda plavokosu ženu). Dečki, naprotiv, smatraju rivalima one koji su bolji od njih u područjima važnim za njihovu definiciju njih samih. Ne uzimaju u obzir što cure više vole (na primjer, poslovno uspješniji, onaj koji vozi bolji automobil i sl.). Dečki su uglavnom ljubomorni na curinu tjelesnu vezu s drugim. Cure su ljubomornije ako je njihov dečko nekoj drugoj darovao svoje osjećaje (emocionalna ljubomora). Za cure je ljubomora osjećajna nesreća, a za dečke povreda osobnoga ugleda.

Neću ga ni pogledati dok se ne ispriča

Ako ste u vezama ljubomorni i posesivni, pokušajte se smiriti. Vjerojatno je problem upravo u vama. To ćete znati ako ste upravo vi stalno ljubomorni. Neke situacije izazivaju osjećaj ljubomore, i normalno je očekivati takav osjećaj kao reakciju na te situacije. Malo ljubomore je zdravo za vezu. Pritom mislim na ljubomoru koja je izazvana strahom od gubitka voljene osobe i koja se očituje u rijetkim situacijama, pokojim pogledom ili negodovanjem. Takvu ljubomoru partner može bez problema ukloniti zagrljajem, poljupcem ili s par nježnih riječi/gesti i sl.

Što se tiče intenziteta ljubomore većina se ljudi nalazi negdje između dva ekstrema:

VRLO SLABA LJUBOMORA

Cura kaže dečku da se zaljubila, a on na to kaže: kako prekrasno! Baš sam sretan zbog tebe!

"patološka tolerancija"

VRLO JAKA LJUBOMORA

Dečko stalno sumnja u curu premda mu je ona vjerna: špijunira je, sluša njene tel.razgovore, prati...

"patološka ljubomora"

LJUBOMORA Kako si pomoći?

Lijek - više samopouzdanja

Pokušajte što manje provjeravati dečka/curu. Neprestano prigovaranje i provjeravanje prije će dovesti do prekida veze. Ljubomora je često povezana sa strahom od prevare. Prevara izaziva ružan osjećaj, osjećaj izdaje svega u što ste vjerovali. No vaša ljubomora partnera neće spriječiti da vas prevari, samo će to potaknuti.

Ipak, katkad je sumnja opravdana. Ne treba uvijek slijepo vjerovati. Ako vam se zaista čini da dobivate signale, poslušajte svoju intuiciju, provjerite ga. Ako se to dogodi i vaša sumnja postane istina, nikada nemojte odmah pomisliti kako ste vi krivi, možda je ipak problem u njemu.

Smisao veze je da jedno u drugom budimo ono najbolje te postajemo bolji. Izaberite poštovanje. Najmoćniji ste kada volite, poštujete i kada svojom osobnošću i trudom gradite odnos. To je puno snažnije nego kontrola.

Znaš li da za vrijeme Svjetskog prvenstva postanem ljubomorna na televiziju?

Komunikacija djece i roditelja

Kako izaći na kraj s roditeljima

Ivana Matić, profesorica pedagogije i sociologije

Budući da su roditelji skrbnici djece i imaju životnog iskustva, oni imaju pravo donositi važne odluke za svoje dijete. Djeci se često ne sviđa način na koji roditelji to čine i osjećaju se

nemoćno. Postoje različiti načini komunikacije u takvim situacijama, a isto tako postoji i način na koji djeca mogu utjecati na njihovu izmjenu.

Koliko ste puta od roditelja čuli sljedeće: „Što ti znaš! Ti si samo dijete!“ Ili: „Ja znam što je dobro za tebe!“ Zvuči poznato? Čak se i roditelji sjećaju da su im njihovi roditelji to govorili kad su bili mlađi i da im se to nije sviđalo. Ipak se često nađu u situaciji da isto govore svojoj djeći. Uz takve izjave često dolazi i povišen ton i zapovijed vezana za to kako biste se zapravo trebali ponašati u spomenutoj situaciji. Sve navedeno je idealan recept za svađu i pobunu, a nerijetko se javlja i inat. Ipak se svi možemo složiti da bi idealno bilo kad biste mogli porazgovarati s roditeljima o svemu i slobodno iznijeti svoje mišljenje. Kad bi se roditelji samo pokušali staviti u položaj djeteta! Nikada se ne bi ponašali ovako kako se sada ponašaju!

Ovdje se javlja vječno pitanje: Kako nekoga navesti da se ponaša onako kako ja želim? Nažalost to nije moguće. Ili na sreću jer bi taj recept netko mogao upotrijebiti i protiv vas (zastrašujuća pomisao!). **Ipak nešto možemo napraviti. Možemo mijenjati svoje ponašanje, a prema njemu će se prilagođavati i ostali.** Vjerojatno ste primijetili da roditelji na vaš inat reagiraju živčiranjem, vikanjem ili čak svojim inatom. Ukoliko vam je dozlogrdila takva kućna rutina, vrijeme je za eksperiment. Sljedeći put kad se situacija s roditeljima počne „zakuhavati“, **reagiraj smireno, pravi se da ne viču (ukoliko viču) i da govore normalnim tonom i na taj način im odgovori.** To, naravno, podrazumijeva ozbiljan razgovor o temi i mirno iznošenje svojih stavova (jer, naravno, smatraš da si u pravu). Nemoj dozvoliti da te isprovociraju kako bi opet postupio onako kako inače postupiš u sličnim situacijama. Ako ih ipak ne uspiješ uvjeriti da si u pravu, za eksperiment bi bilo dobro naglasiti da ćeš napraviti onako kako žele jer znaš da ti žele dobro.

Za uspjeh eksperimenta je važno imati na umu da nisu samo roditelji ti koji bi se trebali staviti u položaj djeteta, nego se i djeca povremeno trebaju staviti u položaj roditelja kako bi bolje razumjela zašto oni reagiraju baš na određeni način (a i kako biste znali kakvim ponašanjem ćete izazvati željenu reakciju). Rezultati eksperimenta će biti zgodna tema za Sat razrednika, a, tko zna, možda vam se sviđa reakcija roditelja

i promjene u njihovom ponašanju pa stvorite novu kućnu rutinu.

Primijetio sam da SRETNI LJUDI neprestano procjenjuju sami SEBE, a NESRETNI neprestano procjenjuju DRUGE!
dr. William Glasser

Učenici 6. e razreda su sa svojom razrednicom Marijom Sučević raspravili cijeli problem. Evo koja ponašanja njihovih roditelja smatraju nedjelotvornima:

- psovanje, živčiranje, kritiziranje, zabranjivanje, vrijeđanje
- stalno ponavljaju jednu te istu priču... duuuuuuuuuuugo
- viču, drže govore, kažu *zašto me sramotiš*
- uspoređuju me sa sestrom/bratom i prijateljima
- tjeraju me da učim, a ja naučio
- tjeranje da ponovim nešto kako treba, a ja to ne mogu
- dodavanje problema i mojih mana koji nisu taj put tema
- moja mama puno priča i zapovijeda (treba njoj pomoći!)
- nemaju ih, sve je dobro

Ovako 6. e reagira kad ih se prisiljava na nešto:

- napravim to, samo mi treba vremena da se pokrenem
- kažem *sad ću* pa to ne napravim
- nakon prepirke to napravim
- najlutim se, odem u sobu, upalim glazbu i računalo
- budem ljut, pogotovo kad mi kažu da učim kad oni žele, a ne kad se meni uči
- budem ljuta, ali šutim i poslušam
- ponekad namjerno počnem raditi ono što njima smeta
- kažem *neću* pa napravim, ali mi treba vremena...
- mene mama ne prisiljava

Kako bi htjeli da roditelji reagiraju kad im žele pomoći?

- da ne urlaju i živčane, nego sjednu i popričaju sa mnom
- da govore smirenim glasom iako ih ja volim i onakve kakvi jesu, da budu smireniji
- moji roditelji reagiraju baš kako treba, ono što je najbolje za mene, samo u rijetkim trenucima me jako naljute
- mislim da moji roditelji dobro reagiraju
- želim da reagiraju kao i sada
- ne mogu se na njih ljutiti jer je vikanje i ljutnja dio odgoja

Komentar 6. e o novom, poželjnom komuniciranju roditelja i djece:

- bilo bi puno učinkovitije, tad ne bih prkosila
- bilo bi mi jako žao kad bih poslije nešto krivo napravila
- jako mi se sviđa, mama i ja smo već prave prijateljice
- taj stav je odličan, ali bi mi bilo jako čudno jer sam navikla na svoje roditelje i njihov način
- veoma dobro, prije ću ih poslušati nego kad mi sole pamet povišenim tonom
- glupost

KAKO SAM POSTAO DRAGOVOLJNI DARIVATELJ KRVI?

Moj prvi susret s pojmom dragovoljnog darivanja krvi bio je još u osnovnoj školi kada je moj otac dobio poziv za darivanje krvi. Bio sam znatiželjan i on mi je objasnio da je već više puta davao krv i da to treba činiti svaki zdrav čovjek, jer je to

najhumaniji način pomoći koji nas ništa ne košta. Pomislio sam, a i glasno rekao: "Pa to boli!" On se nasmijao i znajući da sam se jako bojao injekcije rekao: "Ni meni nije u početku bilo lako, ali ta bol nije ništa spram koristi koju činiš." Nakon toga, o tome sam učio i u školi i razvila se u meni želja da i ja na taj način budem od koristi. Prilika da dam krv pružila mi se u gimnaziji i spremno sam se odazvao iako sam se i dalje borio u sebi sa svojim strahom od igle. Prošlo je s velikim strahom, ali i sa željom da to ipak i

dalje činim. Nakon toga nastavio sam s darivanjima krvi na fakultetu, zatim u vojsci i sve do sada nakupio sam četrdeset i jedno darivanje. Nedavno sam dobio priznanje za 40 darivanja što me je ugodno iznenadilo, jer nikada

nisam razmišljao o nekakvoj zahvali iako sam znao da se za određeni broj darivanja dobivaju značke. Kao dugogodišnji darivatelj preporučio bih svima, kada to budu mogli, neka postanu darivatelji i sudjeluju u ovoj humanoj akciji. Samo darivanje omogućava provjeru svoga zdravlja prilikom svakog čina i još neke pogodnosti: besplatno dopunsko zdravstveno osiguranje, slobodni dani na poslu... U svakom slučaju treba nas uvijek voditi misao: "Dobro je činiti dobro."

Nikola Novosel, učitelj glazbene kulture

Opet želimo biti uspješni

Kad se male ruke slože...

I ove je školske godine u našoj školi bila akcija skupljanja starog papira. Marljivo smo kod kuće skupljali, a onda u školu donosili i vagali stari papir. Skupili smo 30 tona. Hura! Koliko li smo drveća spasili? Naši podrumi su opet puni kutija starog papira. Jedva čekamo proljetnu akciju koja će biti 22. travnja na Dan planeta Zemlje. Već smo osvojili nagradno putovanje u Bizovačke toplice. Opet želimo biti uspješni.

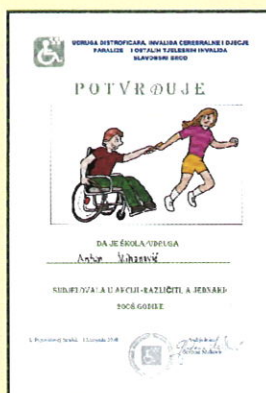
Barbara Kauzlarić, 2.c

Sto kubika toplih iskrice

U predbožićno vrijeme, moj 3. b razred sudjelovao je u akciji prikupljanja pomoći siromašnim obiteljima. U toj akciji sudjelovali su svi razredi naše škole. Svoje dobrovoljne novčane priloge stavljali smo u Caritas kasice. Zajedno smo prikupili 1381 kunu, a najviše novca prikupili su treći razredi. Tim novcem kupit će se ogrijev siromašnima kojima je hladno u ledenoj zimi. Mnogo hvala svima koji su sudjelovali u prikupljanju novca. Sretni smo što smo svojim malim priložima i mi pomogli nekome da mu se ostvare neispunjene želje i da njihove domove ispuni toplina u ove hladne zimske dane.

Antonela, Anamarija i Tin

Različiti, a jednaki

Jednog lijepog jesenskog dana učenici naše škole krenuli su u Brodsko vinogorje. Došli su i učenici iz drugih škola.

Među njima je bilo puno drugačijih od nas. Oni su bili invalidi. Naš zajednički slogan je: Različiti, a jednaki. Proveli smo jedan veoma ugodan dan s njima. Natjecali smo se, igrali se i dobili poklone. Zanimljiva nam je bila vožnja u invalidskim kolicima. Natjecali smo se u potezanju konopca. Pobjedili su invalidni učenici. To ih je jako razveselilo. Poslije zajedničkog ručka krenuli smo kući. Obećali smo im da ćemo doći i na sljedeći susret.

Izviđači 4.c razreda

Za tisuću radosti

Naša škola je bila uključena u 6. tradicionalnu božićnu akciju Hrvatskog Caritasa «Za tisuću radosti». Ovom akcijom pomažemo mnogim obiteljima koje se suočavaju s neimaštinom, neprimjerenim stambenim uvjetima i nedostatnim izvorima prihoda. Caritas nas podsjeća na te obitelji koje vrlo često zaboravimo iako u njima često ispaštaju i djeca. Zato vas molimo za darežljivost i požrtvornost u idućim Caritasovim akcijama. Za ovu prigodu Caritas je u 2008. godini pripremio privjeske na kojima su bile otisnute riječi poticaja, topline i ljubavi. Cijenom od 5 kuna privjesci su bili vrlo zanimljivi učenicima, ali i nastavnicima. Većina učenika uključila se u akciju, netko više, a netko manje. Važno je naglasiti da svaki pa čak i najmanji doprinos puno znači. Ukupno smo skupili 1538 kuna. Hvala svima koji su učestvovali u akciji Caritasa i učinili život ljepšim i radosnijim mnogim obiteljima. Sigurno će vam se vratiti jer «Dobro se dobrim vraća!!!»

Marina Kujundžić, 7.d

Antonio Knežević, 8.e

JESEN NA SAVI

*Nad rijeku Savu
Jesen je stigla.
Jutrom se magla
U oblak digla.*

*Jesenje sunce
Grije šetače,
Dok jato vrana
Leti i grače.*

*Polako Sava
Šumi i teče,
Rano nad njom
Dolazi veče.*

*Samo još ja
Onako uz put,
Pokupim otpali
Listić žut.*

Martina Bešter, 3.b

PAHULJICE

*Pahuljice padaju, padaju
Cijeli dan i noć*

*Sve dok jutro nije
Trebalo doć'.*

*Onda su djeca pojurila
Iz kuće
I sve su brige prestale
Da ih muče.*

*Grudali su se i sanjkali
Sve dok nije pala noć,
A onda su u krevet
Morali poć'.*

Ivana Stjepanović, 2. a

Ognjen Matanović, 2.c

STIŽE ZIMA

*Na opustjeloj poljani
Grakću gladne vrane.
Opraštaju se s jeseni i
Mašu s grane.*

*Na seoskom raskrižju
Kao mrki stražar,
Stari hrast stoji.
Vijugava staza
Blatnjave korake
Sve rijeđe broji.*

*Uvijen u maglu, sanjari brijeg.
Krovovi u nizu, slute zimu blizu
I iščekuju snijeg.*

Tena Valenta, 4.e

Željka Wächtler, 6.c

DOLAZI PROLJEĆE

*Vidim da dolazi proljeće,
Cvate drveće.
Trava se zeleni,
Moje lice se rumeni.
Kap po kap kiša prestaje,
Tuga polako nestaje.*

*Cvjetići po polju niču i veselo kliču.
Zima odlazi, proljeće nam dolazi.
Magdalena Krajinović, 4.e*

MOJ GRAD

Grad Slavonski Brod je po veličini sedmi grad u Hrvatskoj. Ima šedeset četiri tisuće šesto dvanaest stanovnika. Smjestio se između rijeke Save i Dilja. To je veoma staro naselje. Prije dvije tisuće godina na njegovu mjestu nalazila se rimska Marsonia. Kasije se spominje kao Brod, a još kasnije kao Brod na Savi.

Naš grad krasi šetalište uz rijeku Savu, popularni kej i Korzo na kojem se nalazi rodna kuća poznate dječije spisateljice Ivane Brlić-Mažuranić. Ostale poznate osobe Slavonskog Broda su: Draguti Tadijanović, pjesnik, Mla Čorak Slavenska, primabalerina, Vladimir Becić, slikar, Zdravko Tomac, političar i drugi. Meni je Slavonski Brod najljepši i najdraži grad.

Magdalena Barišić, 3.c

Doris Botica, 8.b

SLIKE MOG ZAVIČAJA

Slavonija, Slavonija, moj prekrasni zavičaj!

Diči se svojim prekrasnim šumama, livadama, rijekama, a nadasve marljivim Slavoncima i njihovim tamburicama. Ptice cvrkuću, tamburice sviraju, a Slavonci pjevaju. To je moja Slavonija. Prolazim divnim hrastovim šumama koje hrani raznobojno jesensko lišće, cvrkut ptica i modro plavo nebo bez ijednog oblačka na njemu. Promatram bistre rijeke koje već godinama neumorno teku kroz srce Slavonije. Zlatna dolina ispunjena cvijećem, drvećem, plodnim poljima u kojoj žive dobri i poštjeni ljudi koji marljivim radom zarađuju svoj kruh, budi u meni osjećaj rodoljublja prema dragom zavičaju.

Zvuk tamburica briše u meni svu tugu, nesretne dane i loše uspomene. One me opuštaju i oslobađaju svih briga i obveza koje me čine umornim i nesretnim. Kako je lijepo i krasno vidjeti opet radost i veselje uz svirku tamburice. Brojne pjesme veličaju Slavoniju, a tamburaši se ponose što su Slavonci.

Obuze me osjećaj sreće i spokoja što sam jedan od tih ponosnih Slavonaca i što mogu glasno zapjevati: «Slavonijom, u srcu te nosim!»

Marin Simić, 8.c

BOL U SRCU

Kad sam se probudio, sav sam se pogubio,
Da li da ustanem ili da odustanem?
Al' unatoč svom bolu sam morao u školu.

Kad sam došao u školu vidio sam nju,
Pogled'o sam opet još je bila tu,
Mahnuo joj rukom i rekao „HEJ YOU“ !

Kad me je vidjela samo se nasmiješila
I rekla mi je „YO“ !
I to je bilo to.

Repali zajedno: Ivan Pavlović i Bartol Vinković, 4. a

KRUH

Ivana Filipović, 7.d

Kruh je glavno jelo, bez kruha i vode se ne može živjeti, a i sveto je jelo jer se spominje i u molitvi. Kruh je grijeh baciti, jer ima djece koja bi bila sretna kada bi za doručak mogla pojesti koricu kruha. Kada ostane kruha od njega je najbolje napraviti mrvice ili odnijeti bakama na selo da jedu životinje.

Da bi se napravio kruh potrebno je brašno, a od brašna se mogu napraviti razni kruhovi, pogače i kolači. Za Dane kruha u školu donosimo kruh i ostale proizvode od brašna koje ispeku naše mame.

Lorena Alfeldi, 3.e

Tea Ivanković, 6.e

BRODE MOJ

Jako te volim moj Brode,
Širokih ulica što na Korzo vode.
Pun si smijeha dječice sretne
Koja love balone šarene i zrake ljetne.
Volim tvoje Korzo, tvoje kafiće,
Mjesto gdje su nastale Ivanine priče:
Gdje je nekad Hlapić šetao,
Slušao Gitu i za njom letao.
Gdje mi je tata pokazao Savu,
Gdje sam stekla prijateljicu pravu,
Gdje me je brat stalno zadirkivao,
Dok se pravio važan i na polju plivao.

Jako te volim moj Brode,
Širokih ulica što u Tvrđavu vode.
Tu me je mama naučila svemu,
Tu sam imala pred nastup tremu.
Tu me ljubav moja čeka,
Kada dođu vremena meni još daleka.
Jako te volim moj Brode,
Širokih ulica što na Savu vode.

Matea Damićević, 4.a

NAŠA ŠKOLA

Naša škola zove se Osnovna škola «Antun Mihanović». U njoj ima oko devetsto učenika. Nalazi se u Slavonskom Brodu u zelenom parku. Ona je velika i ima puno prozora. Ima vrt sa ružama, a ispred donjih prozora u proljeće rastu ljubičice i jaglaci. Naš hol je velik. Za vrijeme velikog odmora tamo jedemo i trčimo. Kad je sunčano tjelesni održavamo vani na zraku. Igramo graničara i trčimo.

U našoj školi je knjižnica gdje radi teta Dinka. Tamo ima mnoštvo knjiga. Često posuđujemo lektire. Imamo tajništvo pa tamo plaćamo užinu, ekskurziju, predstave i časopis PRVI IZBOR. Dežurni učenik nam zvoni za početak i kraj nastave. Za odmore također.

Približava se Uskrs pa sa učiteljicom uređujemo pano. Pokraj škole je Dječiji vrtić «Seka i braco» gdje smo boravili prije polaska u školu. Jako smo ponosni na našu školu.

Ana Budimir, 3. c

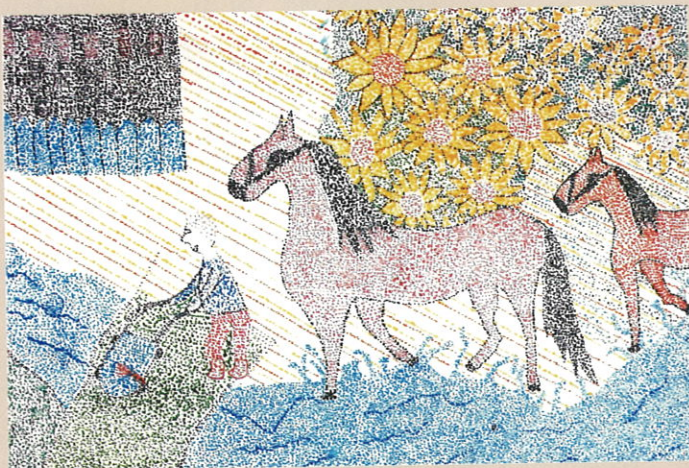
Marin Simić, 8.c

NAŠ ZAVIČAJ

U utorak smo bili na ekskurziji. Upoznavali smo našu Županiju. Bili smo u Oriovcu u Crkvi svetog Emerika iz 19. stoljeća. Zatim smo obišli Vatrogasni dom. Kad smo se vozili autobusom vidjeli smo polja žita, orača kako ore. Na seoskom gospodarstvu u Oprisavcima vidjeli smo krave, svinje, konje, fijaker a u kući su bili pehari.

U Davoru smo obišli tvornicu Potomac i gledali kako se izrađuju kravate. Kad samo se vraćali kući, zašli smo u Rušćicu i obišli Zoološki vrt Milčec. Vidjeli smo puno životinja: zmije, majmune, papige, fazane, krokodile, kornjače... Na ekskurziji mi je bilo lijepo i poučno.

Ružica Kuzmić, 3. c

Mihaela Šimunović, 6.d

ŠTO JE SREĆA ?

*Sunce kad se tiho
iza oblaka skriva
i ptica kad pjeva
sretna što je živa.
To je sreća.*

*Rascvjetalo cvijeće
mirisno u travi,
pčelice što zuje
i marljivi mravi.
To je sreća.*

*Engleski kad pjevam
pred pločom
i svojim znanjem razveselim
učiteljice lice.
To je sreća.*

*Ćuk kad se oglasi noću,
zvijezde kad se žute,
mjesec kad se smije
i obasja pute.
To je sreća.*

*Ako misliš
da je sreća nešto puno veće,
nikad nećeš doći
ti do svoje sreće.*

Martina Jelavić, 6.c

U PALUNKA SAMO JEDNA LUDA PAMET

*Palunku je najveća želja trebala biti bistra glava,
često je on razmišljao, čak i kada spava.
U snovima mu dolazile zbrkane misli,
problemi ga životne monotonije stisli.*

*Luda pamet ušla mu u glavu,
nikako da nađe rupu pravu.
Izađi iz glave, luda pameti,
to Palunkovoj glavi samo šteti!*

Laura Sekulić, 6.c

Nikolina Klem, 1.c

MOJOJ UČITELJICI

*Draga učiteljice,
jako Vas volim,
svaku večer,
za Vas molim!*

Ana Budimir, 3. c

HAIKU SREĆE

*Što je sreća?
Kada me mama voli
kao medo kruške.*

Filip Živić, 6.c

Erna Šarić, 3.b

MOJA PRAVA I OBVEZE

Jednog dana mama i tata su me upisali u glazbenu školu. Pitao sam ih zašto moram ići, a oni su odgovorili da bi bilo lijepo da nešto naučim svirati i da mi to može samo koristiti. Odlučio sam se za gitaru, jer mi se taj instrument nekako najviše svidio. Nisam se baš jako radovao prvom danu nastave jer sam mislio da će mi biti dosadno. Isto tako, bojao sam se da će me prsti boljeti od stiskanja žica. Ali, u svemu sam se prevario.

Na satovima pjevanja uopće nije dosadno, čak je profesor nekada i smiješan, a na satovima gitare nisam mislio da će mi biti toliko lijepo i zabavno. Prsti me uopće ne bole i jedva čekam nove satove koji su mi obaveza ali i zadovoljstvo.

Marko Pejić, 3.b

KIŠNI OBLACI

*Livadom šetam, oblaci su tmurni.
Oblake prati i vjetar žurni.*

*Ne znam zašto mi se iza leđa skrivaju?
Zašto sunce tjeraju snivanju?*

*Njihova tama uzima maha,
u meni se javlja osjećaj straha.*

*Sve mi se čini da milosti nemaju,
kišne kapi na me atentat spremaju.*

Dominik Oreč, 6.a

EKO PORUKE

*Nek' u rijekama i šumama
nema smeća,
jer to je velika sreća.
Smeće neka ide u vreće,
tada će rasti šareno cvijeće.
Sunce nas zove van,
da smo u prirodi svaki dan.*

Anamarija Bašić, 2. c

Konji - najplemenitiji šarmeri

ĐIHA, ĐIHA, KONJI MOJI VRANI

Kako moćno Martinica ovdje izgleda

Na terenskoj nastavi u Žumberačkom gorju mnogi su šestaši duuuuuuugo stajali u redu da bi prvi puta zajahali konja. Tada smo saznali da se naša učenica Martina Daidžić iz 6. d ne samo druži s njima odmalena, nego i da se natjecala u preponskom jahanju

O rekreativnom, preponskom i terapijskom jahanju

Ukoliko vas konji fasciniraju, a volite boraviti u prirodi, rekreativno se možete baviti jahanjem. **Rekreativno jahanje** odvija se isključivo u pratnji vodiča. Kako bi se jahač upustio u sigurno rekreativno jahanje i kretanje na konju prirodom, potrebno je i određeno predznanje i poznavanje osnovnih tehnika jahanja: ophođenja s konjem, pripreme konja za jahanje, pravila upravljanja konjem i tehnika jahanja. Mnogi se tako zaljube u njih i odvaže se na redovito treniranje i natjecanja. **Preponsko jahanje** je olimpijska disciplina konjičkog sporta. Prvo se mora završiti tečaj škole jahanja kako bi stekli osnovna znanja, a zatim polagati ispit za dobivanje početničkog licence koja jahačima omogućuje da se natječu u disciplini preponskog jahanja. Utakmice preponskog jahanja na kojima se jahači natječu ovise o visini prepona, godištu natjecatelja te načinu suđenja. Najlakše utakmice su one na kojima se natječu mladi konji (4 i 5 god.) i mladi jahači (od 12 god.) te oni stariji koji su se tek počeli baviti preponskim jahanjem. Kategorije natjecatelja su: PONY (do 16 god.), KADETI (10-16), JUNIORI (14-18), MLADI JAHAI (19-21), SENIORI (od 18 god.) te VETERANI (žene od 45, muškarci 49 god.).

Anto, 6.e: Miiiran konj, miiiran!!!

Terapijsko jahanje za osobe s invaliditetom znači mnogo više od uživanja - jahanje je za njih put prema boljem zdravlju i sretnijem življenju jer pozitivno utječu na tijelo i psihu. Osobama koje ne hodaju je to jedini mogući nadomjestak hodanju. Osjećaji zadovoljstva i kontrole koji proizlaze iz jahanja i upravljanja životinjom od petstotinjak kilograma su snažan lijek koji jača samopouzdanje. Dodir sa životinjom koja nema predrasuda rađa posebnu ljubav. Zato su konji vjerojatno i postali simbol plemenitosti.

Ni rukomet, ni košarka, nego baš jahanje?!

Naši vršnjaci treniraju nogomet, košarku, stolni tenis, rukomet, idu na akrobatski rock and roll, no naša se Martina bavi jahanjem. Tu toplu, ali golemu životinju zavoljela je jer je njen djed u selu Grku imao konje. S 5 godina je prvi put sjela na konja. Odrasla je uz njih i tako naučila jahati. Kad se doselila u Slavonski Brod, u njenom naselju u sklopu Srednje škole Matije Antuna Reljkovića nalazio se konjički klub i konjički hipodrom. I logično, nastavila se družiti s njima. U početku su u klubu imali samo dva konja. Onda su se oni oždrijebili te ih tako sada ima nekoliko. *Bila sam sve bolja i bolja. Prešla sam u Đakovo trenirati zato što sam imala bolje uvjete za vježbanje. Tata me vozio. Treninzi su bili svaki dan, ali ja sam najčešće išla srijedom i subotom jer sam tada jedino imala vremena,* priča nam Martina. *Među 30 natjecatelja moj je najbolji uspjeh bilo 7. mjesto. Meni je to bio dobar rezultat jer nisam svakodnevno trenirala. Srijedom bih ostala pola dana u Đakovu, a subotom cijeli dan. I prijatelji su me onda počeli ispitivati zašto nemam više vremena za njih.*

Oduvijek je imala problema s koljenom, ali kad je prvi put pala, to se još više zakompliciralo. Na kraju je morala prestati s natjecanjima. *Konj i jahač moraju biti dobri partneri i bliski suradnici,* nastavlja Martina. *Konj osjeća ako se čovjek boji pa vuče prema ogradi.*

Puno puta sam znala pasti s njega, no ja sam tad bila kriva. On je išao tamo gdje sam ga ja vodila i napravila grešku. Ipak se od konja kojega je jahala nije razdvojila. Njegovu nježnost, dobrotu i toplinu osjeti kad joj njen najdraži Koral polije ruku. Mnoga se djeca toga boje, a ona uživa zna da je Koral voli na svoj način. Pogotovo kad ima mrkve ili neke njemu drage slastice: soli, šećera, jabuke. To im je najčešća hrana uz sijeno i zob. Kako u konjički klub dolaze mnoga djeca s posebnim potrebama, često je pomagala kako bi i oni jahali. Teško mi je kad se neko dijete hoće popeti na konja. Ne mogu ga pridržati, ali kad bude moja mama s nama, ona nam pomaže. Svojim vršnjacima i učiteljima poručila je neka pokušaju jahati. Ako se oslobode i opuste, vjeruje da će i njih konji šarmirati, baš kao što su i nju.

Nikolina Živković, 6.e

Parlaonica o narodnoj glazbi

SVIRAJ NEŠTO NARODNO, PONAŠAJ SE PRIRODNO!?

Narodnjaci, ah, narodnjaci! Jednima se diže kosa na glavi kad samo čuju tu riječ dok se drugi raspamete, razulare na prve taktove omiljene im pjesme. Mišljenja su podijeljena, ukusi su različiti. Činjenica je da puno naših vršnjaka i poznanika luduje za takvom vrstom glazbe. Neki roditelji dozvoljavaju djeci da to slušaju dok se drugi bune protiv nje. Međutim, utjecaj je vršnjaka velik jer nisi *cool*, nisi *in* ako to ne slušaš. Odlučili smo provesti anketu o narodnjacima u našem razredu i ispitati tko što sluša, jesmo li i mi u našoj školi zaraženi narodnjacima

Na pitanje što su narodnjaci većina je učenika odgovorila:

- * vrsta glazbe za mlade koja podiže raspoloženje
- * najbolja muzika na svijetu
- * *cool* glazba
- * glazba koju mi nitko ne može zabraniti
- * to su zakon pjesme

Na prste jedne ruke mogle sam nabrojiti učenike koji su imali drukčije mišljenje:

- * ne slušam tu vrstu glazbe
- * glupa glazba
- * oni su zloupotreba riječi glazba
- * smeće od glazbe

Očito je da većina ipak sluša narodnjake i da im se to sviđa. Oni koji ne vole tu vrstu glazbe napisali su da ne vole te pjesme zbog: ekavice, načina pjevanja i porijekla.

Zamolile smo učenike da prokomentiraju tekstove pjesama ili glazbu općenito. Evo, što su odgovorili. Svi se slažu:

- * da su tekstovi besmisleni (a tko uopće o tekstu u našim godinama i razmišlja)
- * da svi to slušaju
- * na svakom se rođendanu puštaju pa sam se navikao
- * nema dobroga tulumu bez narodnjake
- * nekima su tekstovi i smiješni jer ne znaju sve riječi pa svašta ispadne kad ih pjevaju *na suho*

Tko zabranjuje narodnjake?

- * roditelji (Omiljene su im rečenice: *Dora, ugasi to, odmah!!!* ili *Gasi! U mojoj se kući to neće slušati!* ili *Pobacat ću to smeće kroz prozor!*)
- * učitelji
- * gradonačelnik
- * Vlada RH

Na pitanje što misliš zašto roditelji i učitelji zabranjuju narodnjake dobile smo sljedeće odgovore:

- * zato što to nisu hrvatske pjesme
- * zato što to pjevaju ljudi druge nacionalnosti
- * zato što su roditelji bili u ratu
- * zato što odrasli znaju što je dobro za nas
- * zbog domoljubnih razloga

Neki učitelji ne dopuštaju pjevanje narodnjaka na školskim putovanjima. Anketa je pokazala da učenici misle da je to zbog toga što:

- * sve nam brane, ništa nam ne daju
- * podsjeća ih na ružne dane i prošlost
- * znaju cijeniti prave vrijednosti

Učitelj Novosel: Da im zapjevam neku narodnu, al' bi oživjeli

Naš stručnjak za glazbu, učitelj glazbene kulture Nikola Novosel:

Borba protiv nekulture narodnjaka obveza je škole kao institucije

Mislim da svatko ima pravo na svoj izbor. Narodna glazba nije moj izbor. To je glazba koja je potekla iz Srbije, Bosne i Hercegovine. Ova glazba je prije svega lišena minimuma glazbenog i svakog drugog estetskog ukusa. Sama glazba mješavina je orijentalne glazbe i srpske melodike začinjena literarno bezvrijednim tekstovima patetičnog ugođaja koja potiče niske porive i primitivna ponašanja. Kičasti tekstovi, ponašanje pjevača (pjevačica), odijevanje, stil života u kojem je glavno mjesto *kafana*, *birtija* u kojima caruju dim cigareta, alkohol, razbijene čaše, krvave ruke... glavna su obilježja ove glazbe. U novije vrijeme je *obogaćena* aktualnim disko ritmovima (disco-folk) koji još više pojačavaju kičasti ugođaj. U ovoj priči nebitno je podrijetlo, već prije svega umjetnička vrijednost ili možda još bolje rečeno estetska vrijednost. Moram biti iskren i reći da u hiperprodukciji ovih *glazbenih* uradaka ponekada nastane i nešto prihvatljivo. Ipak, u moru kiča to ostane nezamjetljivo.

Zanosna Seka

Kada bi Ceca ili Seka nastupale u dvorani Vatroslava Lisinskog, to bi bilo narušavanje kulture. Mislim da bismo se malo više trebali zainteresirati za našu hrvatsku glazbu. Jednoga dana više toga neće biti zbog nedovoljnih obožavatelja. Toliko ćemo nisko pasti da će se u medijima (na radiju, televiziji, internetu) stalno vrtjeti narodna glazba koju će svi slušati bez razmišljanja. Tuđe će nam uvijek biti bolje od našega. To nije dobro za nas, to nije dobro za našu kulturu! I zato ja ne dopuštam da se na školskim putovanjima slušaju narodnjaci. Loše navike od kuće ne smijemo prenositi u školu jer je borba protiv nekulture obveza škole kao institucije i svakoga učitelja.

***kič** djelo koje u izradi podilazi onome što se smatra popularnim, često i lošem ukusu

***patetičan** potresan, zanosan, dirljiv, ali na neprirodan način
Maša Matić & Željka Wachter, 6.c.

Differences between Croatian schools and Australian schools

Hy! I'm from Australia

Jake Lucić visited his cousin Kristijan in Croatia. He came from Australia. Kristijan had to go to school, and he took Jake with him. We asked Jake to write a text about differences between Croatian schools and Australian schools, and he did. So, here is the text

- Australian schools start at 9:00 am and finish at 3:00 pm
- Australian schools have 1 hour and 10 minutes break through the day
- Instead of the big black board at the front, Australian schools have whiteboards with textas
- My school is basically outside, instead of having halls leading to classrooms, we have little cabins for classrooms that are spread out accross the school
- Instead of taking our books home everyday, we leave

- them at school and only take home our homework
- Our grades are from A - F instead of being 5 - 1
- We don't need to wear slippers, we just wear our shoes
- My school has a uniform
- Our teachers give out a whole lot more homework

What he said about bullying

In my school there is bullying but it's a different type od bullying. At our school we have little groups, there is about 10 - 15 people in each group. If someone messes around with someone in another group then it starts a fight which usually gets really big and eventually a teacher will stop it. There is also the type of name calling and teasing stuff too.

My comment

In my opinion our school is in some things better and in some things worse than Australian school. I like that we have free choice about the way we dress, we have less homework and we spend less time at school than Australian kids do.

On the other hand they don't have to carry all their books to school and they don't have to wear slippers in school. Another thing I don't like are their fights, because someone can really get hurt. And, if there is a fight, other kids should not get involved and teachers should stop the fight on time. If someone should ask me which school I prefer, I would probably say Croatian school, but I would really like to take the best out of Croatian and Australian school. That would be a dream school.

Zrinka Alilović, 6.c

S prošlogodišnjim pobjednikom Big brothera

OSTA LI IŠTA OD MILIJUNČIĆA

Vedran Lovrenčić iz Big brother kuće prošle je godine izašao prilično debljeg džepa, ali i zaljubljenog srca. Što se dogodilo nakon godinu dana kada su se ugasili reflektori?

Maša: Kako napreduje tvoj ljubavni život?

*E...moj život s Tesom, to je lijepa priča. Pa... živimo zajedno u stanu, imamo psa i ribe...

Željka: Jesu li u planu zaruke ili nešto više?

* Pa ... za sada ne. Dovoljno je to što živimo zajedno. Mladi smo, posebno ona, malo ćemo pričekati s tim.

Maša: Kako i na što si potrošio milijun?

* Potrošio sam milijun davno, davno. Evo, vidite. Kupio sam stan, pa auto, otvorio obrt ... pomogao svojoj obitelji i brzo se sve rastopilo.

Željka: Jesu li ostvario sve planove vezane uz dobiveni novac?

* Uglavnom. Ostvario sam najvažnije.

Željka: Kako to da si došao na ideju da otvoriš igraonicu?

* To sam želio jako dugo, već nekih tri, četiri godine. Razmišljao sam, sanjao i eto, posrećilo mi se!

Maša: Jesi li time ostvario svoje životne ciljeve?

* Što ja znam... Čovjek uvijek nešto želi i nikada nije u potpunosti zadovoljan. Životni ciljevi ne sastoje se samo od novca...premda bez novca ne možeš baš ništa. Mlad sam i imam još puno želja i ciljeva.

Maša: Čuješ li se ponekad sa svojim stanicama iz BB kuće?

* Čujem se najčešće s Arsenom, Krešom, Vitom, Majom-Paolom, Martinom...

Željka: Kako ti se svidjelo ovogodišnje izdanje Big brothera?

* Ne previše. Čini mi se da su previše glumili, bilo je psovki. Fora mi je što je bilo na Tajlandu.

Maša: Što kažeš o Rini?

* Rina je prava katastrofa. Nije mi se uopće svidjela.

Željka: Što misliš o pobjedniku Krešimiru?

* Mislim da je on bio najbolji. Nije se svađao, a nije ni psovao, kulturno dečko... Krešo je to najviše zaslužio od njih svih!

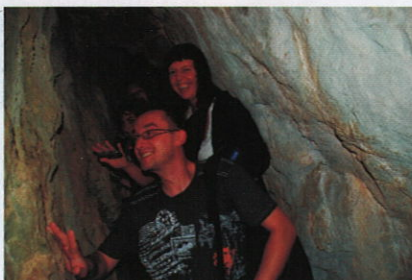
Željka Wachter i Maša Matić, 6.c

Učitelji izvan nastave

Dalo se naslutiti da se naši učitelji međusobno družu nakon nastave. Mnoge smo znali i vidjeti dok ispijaju kavice na ljetnim terasama kafića. Da udovoljimo znatiželjima, evo simpatičnih situacija s učiteljskih fešta i putovanja!

I kad će više zvoniti?

U tjesnacu s kolegicama

Opet među ženama

U početku bijaše...

Veselo je biti kršćanin

Gospe moja obuci mi bilo

Kad ravnateljica dirigira

A tek kad zapleše...

Meditacija prije povratka na nastavu

Opet na nastavi

Otkaçena učenička svakodnevnica

NAŠE NAJLUĐE FOTKE

Pregledavajući fotografije u albumima na Facebooku, odlučismo pokazati svima naše drugo lice. Dobro, nije da nas učitelji i roditelji takve već nisu vidjeli. U buduće pazite koga birate za prijatelja na net-u.

Osam godina iza rešetaka. Hoćemo van!

Za brbljanje, ljubljenje, ruganje i slikanje

Svijet iz naše perspektive

Ne sjećam se ovog pokusa?!

Muška jedna, ali vrijedna

*Boje da se javim mami
iako meni za engleski*

Ja se ušminkam, njega nema

Dosta mi je svijeta reklama

Čik pogodi tko sam?

Košarkaši naše škole treći u Republici Hrvatskoj

Košarka se igra glavom

Naši su dečki sve dali od sebe da što bolje predstavljaju našu školsku ekipu na Državnom natjecanju u košarci u svibnju 2008. godine u Rovinju. Razgovaramo s Petrom Živkovićem, kapetanom i Markom Jelavićem prošlogodišnjim osmašima koji su predvodili našu ekipu

Dvometraši Žika i Jela pokraj uobičajeno visoke Jozefine

Kad se rodila ljubav prema košarci?

JELA: Kao mali, uvijek sam s tatom i sestrom išao gledati razne utakmice i stalno sam pucao na koš u svom naselju. Trenirao sam i nogomet. Bio sam najbrži i najjači, ali mi se košarka više sviđa.

ŽIKA: Visok sam i živim blizu Klasija. U Slavonskom Brodu to je pravo mjesto za hakljanje. Kao manji gledao sam starije dečke kad hakljaju pa se i u meni rodila želja da se okušam u košarci.

Tko su članovi vaše (naše školske) ekipe?

ŽIKA: Prvu petorku su činili Marko Jelavić (Jela), Viktor Mautner, Davorin Rupčić (Rupac), Marko Soldo i naravno ja, Petar Živković (Žika). Na državnom prvenstvu skoro nitko od drugih suigrača nije ulazio u igru. Cijela igra bila je oslonjena na nas.

JELA: Naša ekipa se pokazala vrlo dobrom, iako nismo baš imali dugačku klupu.

Rupčić je bio playmaker, Mautner je igrao beka, Živković i ja smo igrali pozicije krilnog centra, no katkad smo igrali i centra i playa pa bi Soldo igrao centra.

Što mislite o svojim suigračima?

ŽIKA: O svojim bivšim i nekim sadašnjim suigračima mislim sve najbolje. Naravno

da se družimo i izvan treninga i s nekima sam jako dobar prijatelj. Ponekad smo neki malo škrti na dodavanju lopte, no moraš sam završiti akciju kad vidiš da ti je

situacija čista. I to je dio košarke. JELA: Najčešće smo se slagali. S mnogima sam i poslije osnovne ostao blizak. Ipak, bilo je i trenutaka kad nije bilo sve baš idealno. Bilo je pojedinaca koji su bili sebični. Trener nas je sve dotjerao u red. Imao je mnogo iskustva s turnirima i utakmicama, stoga nas je dobro pripremio. Jako smo zadovoljni njegovim doprinosom.

A o svojim trenerima Leonu Fajdetiću i Tomislavu Katiću?

ŽIKA: Treneri su *super*. Pravi znalci košarke. Od nas su napravili sjajnu ekipu.

JELA: Oni su legende!

Što vam znači osvajanje 3. mjesta na Državnom prvenstvu?

ŽIKA: Za sve nas je to bio jedan nevjerojatan uspjeh. Premda smo mogli i bolje pa smo tada bili i pomalo razočarani.

JELA: Ne znam za ostale, no meni je taj uspjeh jako važan. Da, mogli smo biti i prvi da nas sreća nije izdala. Tad sam i ja bio jako razočaran. Sad nakon nekog vremena stvarno smatram da je 3. mjesto u državi velik uspjeh!

Kako ste u školi bili dočekani nakon tog stvarno velikog uspjeha?

ŽIKA: Pa skoro nitko u školi nije pokazao da zna za taj naš uspjeh i sav taj trud. Kao da ništa nismo ni postigli. Koliko je osnovnih škola, toliko je i košarkaških ekipa koje sudjeluju u tom natjecanju, a mi smo bili 3. Ipak moram priznati, za Dan škole bili smo nagrađeni.

JELA: U školi su nam čestitali naši prijatelji i par nastavnika, ravnateljica. Iskreno, bilo mi je krivo što nam više nastavnika nije čestitalo, a znali su za naš uspjeh. Čestitali su svima koji su bili na županijskim ili regionalnim natjecanjima iz npr. engleskog, matematike... Mislim da to nije u redu. Kad bi znali kolika su odricanja u svemu ovom, ne bi se tako ponašali.

U kakvim ste odnosima bili s drugim ekipama?

ŽIKA: Ne baš u najboljim. Bili su nam suparnici.

Ispričajte nam neku anegdotu s Državnog prvenstva.

ŽIKA: Sjećam se kada smo u tri sata ujutro bježali od zaštitara jer nismo na spavanju. Znam, malo neprofesionalno od nas, ali mi smo još klinci!

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I ŠPORTA
odjeljenje

PRIZNANJE

OSNOVNOJ ŠKOLI ANTUNA MIHANOVIĆA
iz Slavonskog Broda

za sudjelovanje na završnom natjecanju ŠSD osnovnih škola 2008. g. u košarci za dječake

Ekipa: Davorin Rupčić, Petar Živković, Marko Jelavić, Viktor Mautner, Marko Soldo, Čestimir Jurčić, Josip Žvič, Mladen Vasiljko, Čestimir Ingardić, Hrvoje Šarić, Marko Knežević, Andrej Matušić
Voditelj: Leon Fajdetić

ŠKOLSKO ŠPORTSKO IGRE
CJUMJESKOG DUHA 2008.

Rovinj, svibanj 2008. godine

RAVNATELJ
UPRAVE ZA ŠPORT
M. P. ...
Željko Klarić, žpi ur.

JELA: Jedan smo se dan, mislim da je to bio zadnji dan pred polazak kući, otišli kupati u vanjski bazen. Voda u njemu je bila oko desetak stupnjeva... tako da smo se brzo vratili u sobe.

Usporedite košarku s trenutno popularnim nogometom i rukometom.

JELA: Rukomet se igra rukama, nogomet nogama, ali košarka se igra glavom! Mislim da nije dovoljno cijenjena naspram nogometa i drugih sportova u kojima ne treba tolika koncentracija i preciznost. Stalno se trudim unaprijediti svoju igru i svakom bih preporučio da se bavi košarkom ili nekim drugim sportom.

ŽIKA: U košarci treba više inteligencije. Potrebna je velika koncentracija i preciznost, a to se sve može postići marljivim radom, odricanjem i upornošću.

Nađete li se ikada izvan treninga na hakljanju?

ŽIKA: Često. Zbog zabave, ali i vježbe. Velika je naša ljubav prema košarci i želja za napredovanjem u igri.

JELA: Kada je lijepo vrijeme, svakako. Iako ima onih kojima se ne da...

Mislite li se u životu profesionalno baviti košarkom?

ŽIKA: Ja ću dati sve od sebe da se profesionalno bavim košarkom jer ju volim.

JELA: Od naše dvanaestorke bi se samo Žika, Soldo i ja mogli i željeli baviti košarkom profesionalno. Ipak, uvijek treba imati rezervnu opciju, tj. završiti neku školu.

Martina Jelavić, 6.c i Juraj Kirchofer, 8.e

VREMEPLOV KROZ ZABAVNE STRANICE METEORA

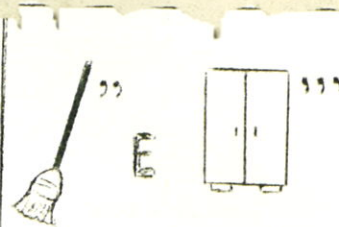
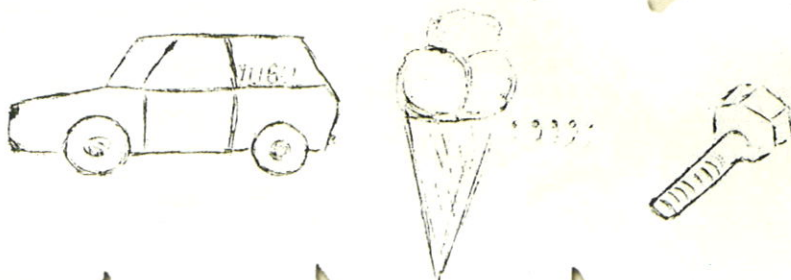
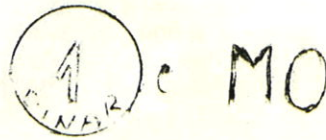
Što nas je zabavljalo u prošlim brojevima Meteora? Donosimo izabrane šale i rebuse...

T u č a

Učitelj pita Ivicu: "Ako ti imaš dvije jabuke i
uzmeš od brata još dvije, što će nastati?"
Ivica: "Tuča."

Ovako i onako

Učitelj upita Slavicu: "Kako se kaže: mora ili može?"
"Pa, mora i ovako i onako, druže učitelju", javi se ona.
Sandra Švaganović, 4.c

HOROSKOP

OVAN (21.3. - 20.4.)

ŠKOLA: Svađe s nasavnicima mogu vam samo odmoći. Pokušajte biti aktivniji i komunikativniji pod satom, to će svakako utjecati na bolju ocjenu. Vi možda mislite da se trudite, no to nije dovoljno. Potrebno je više rada i marljivosti da biste postigli potreban uspjeh.

LJUBAV: Za ljubav ćete svakako biti raspoloženi, možda čak i s osobom iz vaše škole. Posebno ćete se slagati s otvorenim i komunikativnim osobama.

BIK (21.4. - 20.5.)

ŠKOLA: Prijatelji iz škole uvijek će vam dati podršku za nerad. Uz maksimalan trud ništa na nastavi neće vam biti traumatično. Samo se trebate dovoljno koncentrirati na zijevanje i tako se pripremiti na nadolazeće jedinice.

LJUBAV: Nigdje se ne žurite. Za ljubav ima vremena. Ležanje je na prvom mjestu. U srednjoj školi ćete se zaljubljujati do ušiju i htjeti ući u ozbiljniju vezu. Sad se slobodno družite s daljinskim upravljačem jer vam zvijezde za ljubav još uvijek nisu naklonjene.

BLIZANCİ (21.5. - 21.6.)

ŠKOLA: Nećete imati problema s koncentracijom i lako ćete učiti lekcije. U slučaju da niste u dobrim odnosima s okolinom, a ponajviše s učiteljima, preporuča se da budete. Sad vaša zvijezda sja i stvar je

vaše osobne volje hoćete li iskoristiti zvjezdanu naklonost.

LJUBAV: Družiti ćete se većinom s ljudima kojima vjerujete. Možda po neki puta budete ljubomorni, a posebno cure, no to je samo prolazna faza. Zaljubiti ćete se u nekoga za kim ćete potpuno poludjeti. Srećom ni to neće utjecati na vaše ocjene.

RAK (22.6. - 22.7.)

ŠKOLA: Osim školom, neće vam biti teško pozabaviti se dodatnim aktivnostima. Postat će otvoreniji i ozbiljniji, posebno pred kraj školske godine. Balet, jahanje, trbušni ples... ma nema te aktivnosti na koju se vi nećete upisati.

LJUBAV: Ako vas već do sada vaša simpatija nije primijetila, nemojte se tome nadati ni u skoroj budućnosti. Nemojte se brinuti ako u nekim trenucima padnete u depresiju. Prebrodit ćete je uz pomoć *frendova*.

LAV (23.7. - 23.8.)

ŠKOLA: Željete ostvarivati svoje interese. No, ne pretjerujte u prijavljivanju za terensku i istraživačku nastavu. Ako budete premarljivi i preaktivni na satu, izvan nastave, ne sumnjajte u odlične odnose s nastavnicima. Ipak, pazite

da ne postanete tipična ulizica.

LJUBAV: Zaljubiti ćete se u posebnu osobu i često ćete željeti biti u njezinoj blizini. Za vas neće još skoro biti ljubavnih problema.

DJEVICA (24.8. - 23.9.)

ŠKOLA: Trudite se u ispunjavanju školskih obveza i ne dajte da vas ništa u tome sputava. Ako vam ocjene nisu dobre, onda je vrijeme za nagli preokret i poboljšanje. Pokušajte uljepšati odnose s nastavnicima.

LJUBAV: Bit ćete željni pažnje i željeti pokazati najbolje od sebe da biste se svidjeli mnogim osobama. Ljubavni život će vam se poboljšati kada dođu topliji dani. Osoba u koju ćete se zaljubiti, bit će slična vama po osobinama i interesima.

VAGA (24.9. - 23.10.)

ŠKOLA: Možda će neki biti ljubomorni na vas i pokušavati vam svašta podmetati, no za to se ne brinite. Posvetite se školi. Trebali biste se više okrenuti učenju, nego nebitnim stvarčicama. Trebali biste već sada zapeti ako

želite bolje ocjene da ne bi na kraju bilo kasno. Ponudite svoju pomoć u uređivanju školskih web stranica i ne skrivajte svoj računalni talent.

LJUBAV: Ljubav će vam cvjetati kao proljetni cvijet. Udvarači će oblijetati oko vas kao medo oko košnice. No pazite kako to iskorištavate da vam se ne bi obilo o glavu.

ŠKORPION (24.10. - 22.11.)

ŠKOLA: Nemojte se oslanjati isključivo na svoju inteligenciju i snalažljivost jer će naklonost zvijezda opadati nakon što se otopi snijeg. Manje pišite šalabahtere, više zagrijte stolicu. Svoj talent iskoristite uključivanjem u projektnu nastavu.

LJUBAV: Ljubav će vas krenuti baš kako ste i planirali. Odustanite stoga od spletkarenja i osvetoljubivih igrice. Mnogi će biti u vas zaljubljeni, a i primijetiti ćete da jedna osoba svakodnevno navraća na vašu stranicu na Facebooku.

STRIJELAC (23.11. - 21.12.)

ŠKOLA: Roditelji i razrednik/razrednica očekivat će od vas nešto više jer vi to možete. Spustite se na zemlju i ne dopustite da vam misli okolo lutaju. Ako već niste godinu započeli dobro, pobrinite se da bolje

završi.

LJUBAV: Postat ćete znatiželjni, bit ćete jako veseli i spremni za *chat* s *frendovima* o vašim ljubavnim vezama. Ako se i pojavi ljubomora, pročitajte kako joj stati na kraj na stranicama naše psihologinje. Tako ćete samouvjereni, nezavidni zračiti i privlačiti simpatije.

JARAC (22.12. - 20.1.)

ŠKOLA: Tvrdoglavost i lijenost ne vode vas nikamo. Pogotovo ne nadmudrivanje s nastavnicima. Budite pristojni prema okolini da ne biste ugrozili svoj školski uspjeh i društveni status.

LJUBAV: Bit ćete zaljubljeni u osobu koju već dugo poznajete. Ta će ljubav potrajati. Cure će više tražiti šarmantne i ozbiljne, a dečki otvorene i simpatične pripadnice suprotnog spola.

VODENJAK (21.1. - 19.2.)

ŠKOLA: Nemojte učiti samo predmete koje volite, a druge zapuštati. Svi su oni jednako važni. S vašim talentom... možete vi postići i bolje rezultate.

LJUBAV: Tražit ćete više slobode i promjena. Ako ste u dužoj ljubavnoj vezi, velika je vjerojatnost da ćete je vi prekinuti. Život je kratak, a treba sve probati.

RIBE (20.2. - 20.3.)

ŠKOLA: Ove vam godine škola neće praviti probleme. Iako vam teže ide, počeli ste sređivati zaostatke, što će na vaše ocjene dobro utjecati. Nećete imati naporan i stresan kraj polugodišta kao neki.

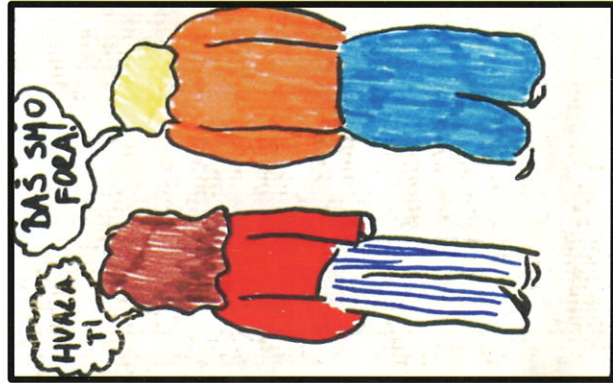
LJUBAV: Postat ćete samouvjereni i sigurni u sebe, te nećete dopustiti da vam drugi rade iza leđa nešto što se vama nimalo ne sviđa. Ostvarit će vam se san o vezi koju ste već duže čekate. Isplati se biti strpljiv i uporan.

Marija Blažević, 8.e

VIC:RIJEC

LIJEPO JE IMATI PRIJATELJA

KRAJ!!!